

आतां दरबार खलास झाला व वऱ्हाडा विषयांचा निकाल खरोखर काय झाला हे अजून माहेर आले नाही तरी मला असे खोत्रीने वाटते की न्यायाने वर्तन ठेवण्याविषयी ज्यांचा पूर्ण आभिमान असे जे इंग्रज सरकार ते हा झुलुक वऱ्हाड प्रांत बळकावून आपल्या अखंड यशास डागलावून घेणार नाही हे निर्विवाद आहे; तरी जो प्रांत आज बरेच दिवस ज्यांनी आपल्या सत्तेखाली घेऊन यांतील प्रजेचे लालन पालन केले त्या प्रजेच्या सुख दुःखाविषयी पुढील फिकर यांस साहाजिक आहे व त्यामुळेच या प्रांताचे निकालास इतका धिलव लागला असावा. पण न्यायाने झटले झणजे ज्याची वस्तु त्यास परत देणे योग्य व आप्रमाणे इंग्रज सरकार देखील; कारण निजाम सरकारच्या राज्यरीतीस हल्लीचे दिवाण सर झालरजंग साहेब यांनी सुधारून बराच तजेला आणिला आहे व ती दिवाण साहेबांची व्यवस्था इंग्रज सरकारास पसंतही आहे तेव्हा कोणत्याच रीतीने वऱ्हाड प्रांत परत देण्यास बाधक कारण दिसत नाही मग हुजूर पुरनूर यांचे वयाची काही सव्व असेल तर सांगवत नाही. तरी नीतिमान इंग्रज सरकार हे विप्रसंतोषी ग्याशिता सारखा "इंग्रज सरकारचे राज्य जोंपर्यंत हिंदुस्थानांत आहे तोपर्यंत निजाम सरकारास एक इंचभर देखील जागा परत मिळणार नाही" असा निश्च सिद्धांत कधी ग्रहण करणार नाही अशी त्यांच्या आख्येवरून खात्री वाटते कळावे.

तुमचा दयालु
रामात्मज.

स्थानांतील राजे रजवाडे व इतर लोक यांचे वंश परंपरेने चालत आलेले मान व हक्क कायम असल्यामुळे व त्यांच्या कायदेशीर हिताच्या गोष्टी इंग्रज सरकारच्या आश्रयामुळे सुरक्षित रीतीने जोवटास जात असल्यामुळे आजपर्यंत इंग्रज सरकारचे औदार्य व न्याय पाहून सर्व राजे रजवाड्यांस पुढे येणारे काळांत आपला उत्तम वचाव होईल अशी आशा आली आहे. ह्या पृथ्वीतील सुभारे सातव्या दिशावर राणी साहेबांचा अम्मल चालू आहे, व ह्या प्रदेशांत सुमार ३० कोट प्रजा आहे, परंतु ह्या सर्व मुलखांत हिंदुस्थानचे जुनाट व मोठे राज्य राणी साहेबांस जितके आवडते तसे राज्य दुसरे कोणतेही नाही. प्रत्येक काळांत व प्रत्येक ठिकाणी इंग्रज सरकारचे नोकर हुशार व कटकळीने काम करणारे होते. परंतु ज्या नोकर लोकांनी हिंदुस्थानांतील राज्य संपादन केले व यांचे संरक्षण केले त्यांचे शहाणपण व शौर्य सर्व नोकरांपेक्षा फारच वर्णनीय आहे. हिंदुस्थानचे राज्य संपादन करण्याचे कामांत राणी सरकारच्या युरोपियन व एतद्देशीय प्रजेने व पंडितिक राजांनी उत्तम रीतीची मदत केली आहे व लढाईतील शकटाचा व धोक्याचा वाटाही उचलला आहे. व ह्या मांडलिक राजांनी आपल्या इमानाने व शहाणपणाने शांततेची सुखे चौहीकडे विस्तृत करण्याचे कामांत मदत दिली आहे. वर लिहिलेले राजे रजवाडे व इतर लोक आजच्या दरबारांत हजर आहेत व ह्या गोष्टीवरून राणी साहेबांचे सदाय अमलावर असणारा यांचा भरवसा, व राज्य कोषमठ वण्याविषयी त्यांची कळकळ या दोन गोष्टी दिसून येतात. राणी साहेबांच्या पूर्जनांनी हे राज्य संपादन केले व त्यांनी स्वता ह्या राज्याची व्यवस्था केली आणि अशा प्रकारचे हे वैभवयुक्त राज्य वंशपरंपरेने चालत आलेल्या गोष्टीप्रमाणे कायम राहून आपल्या संततीच्या स्वाधीन राहण्याचा विचार आहे. हिंदुस्थान आपल्याकडे असले कारणाने राणी साहेबांस असे वाटत आहे की, आपल्या लक्ष्मी लोकांच्या कल्याणाकडे आपल्या मांडलिक राजांचे हक्क कोने व काळजीने पाळावेत. वर लिहिलेले या कारणांमुळे राणी साहेबांनी ह्याची नीति धारण केली आहे आणि अहंकारामुळे आजपासून हिंदुस्थानांत रजवाड्यांनी व इतर लोकांनी जितके की, राणी साहेबांचे जे हित पालन व राणी साहेबांशी राजसंगणें हाच आपला धर्म, ज्या राजाळीपाळीने हिंदुस्थानांत राज्य करण्याचे ठिकाणी आतां राणी साहेब आहेत त्या राजांचे कारकीर्दीत बरेच हित झाले, परंतु देशास स्वलाभ न होता चौहीकडे तडेवर्तवळी सुरू झाली. शक्तीवान लोक गरीब जूलुप करू लागले व आपल्या महाराजांच्या स्वाधीन झाले. वर लिहिलेले याप्रमाणे टक्कारलेले वादशाहाचे घराणे यांतील तंझांनी व रक्तखावांनी पोखरून घेऊन धुळीस मिळाले.

तीच्या व सर्व धर्माच्या प्रजेचे संरक्षण होत असले कारणाने त्यांस आपल्या मालमतेचा उपभोग शांततेने मिळत आहे. इंग्रज सरकार धर्माचे कामांत तिऱ्हाडता प्रमाणे वागत असल्यामुळे प्रत्येक मनुष्यास आपल्या धर्माप्रमाणे विन हरकत रहातां येत आहे ह्या वादशाही अम्मल चालू केला आहे त्यापासून गरीब लोकांचा नाश न होतां उठते अधिक जोराने त्यांचे प्रतिपालन होऊन त्यांस नीट मार्ग दाखविण्यांत येईल, व हल्ली चौहीकडे सुधारणेचा जो जपाटा चालू आहे व सर्व जिब्ल्यांतून जी सुवत्ता एक सारखी उठत चालली आहे ह्याजवरून इंग्लिश राज्याचे परिणाम कसे आहेत हे कळून येते. राणी साहेबांचे हे नोकरही, तुमच्या निरंतरच्या श्रमामुळे वर लिहिलेले सर्व सुखदायक परिणाम उत्पन्न झाले आहेत, आणि ह्या कारणास्तव राणी साहेबांच्या तर्फे तुमचे प्रथमतः आशी आभार मानतो, व राणी साहेबांचा तुमच्यावर पूर्ण भरवसा आहे असे तुहांस सांगतो. तुमचे पूर्वी ज्यांनी सरकारची नोकरा केली त्यांच्या सारखेच तुमच परिश्रम, सद्गुण व कळकळ अप्रतीम आहे. सर्वांची एकसारखीच कीर्ति होत नाही परंतु सर्वांस चांगल्या गोष्टी करण्याचे प्रसंग हरहमेश येतात. आपल्या नोकरांची बधती करण्याची सोय हरहमेश सरकारास सापडत नाही, परंतु इंग्रज सरकारचे नोकरांत स्वतांच्या फायद्याकडे अथवा स्वतःच्या शोषण देतां सर्व लोक आपले शोषण करितात. राणी साहेबांचे नोकरांनी आशी आभार मानतो. तुमच्या हुशारीने करीत आहोत. तुमच्या गतां देखील येत नाही. वर लिहिलेले अधिकारी आपल्या झारावर मोठी जोखीम घेऊन स्वसंतोषाने जे लोक आपल्यापासून जातीने रीतिभार्तीने, धर्माने व भाषेने भिन्न आहेत अशा लोकांवर राज्य कायदेशीर रीतीने चालवितात हे लोक इंग्लिश राष्ट्राची योग्यता वाढवीत आहेत. व ख्रिस्ती धर्मातील आज्ञा पाळून हे लोक इतर जातीच्या व धर्माच्या लोकांस उत्तम राज्यव्यवस्थेचा लाभ पैदा करून देत आहेत. ज्या प्रमाणे सरकारचे नोकर मेहेनत घेत आहेत त्या प्रमाणेच इतर इंग्लिश लोकांनी राणी सरकारचे विलक्षण रीतीने हित करून मोठ्या उत्तम रीतीने हिंदुस्थानांत रहात आहेत, गुणी लोकांची कीर्ति व्हावी झणून व सरकारच्या इमानी नोकरांस मान मिळावा झणून राणी साहेबांनी स्टार आफ इंडिया ही पदवी कित्येकांस दिली आहे व हिंदुस्थानांतील वादशाही राज्याच्या संवधाने नवीन एक पदवीस्थापन करण्याचा त्यांचा विचार आहे. हे इंग्लिश व एतद्देशीय शिपाई लोक व आफिसर लोकही तुमच्या शौर्याची आठवण होऊन राणी साहेबांस मोठा डील वाटत आहे. इंग्लिश व एतद्देशीय शिपाई लोकांनी एकेच प्रसंगी एकाच ठिकाणी राणी साहेबांची शौर्या व दळची कीर्ति कायम ठेविली ही गोष्ट लक्षांत आणून राणी साहेबांस मोठा आनंद वाटत आहे. तुम्ही अशाच रीतीने एक भावाने पुढे हर एक प्रसंगी नोकरा कराल,

ह्या भरवसाने हिंदुस्थानचे राज्यांत स्वायत्त व्हावी आहे. ता राखण्याचे व संपत्तीचे संरक्षण करणारवतीकडे जाईल. चे काम राणी साहेबांनी तुमचे कडे व्हावे नुडिशियल विले आहे. हे व्हालेटियर लोकही, तुमची नोकराही राणी साहेबांस वर लिहिल्याप्रमाणेच प्रिय आहे ह्या राज्यांतील राजे रजवाडे व सरदार लोकही, तुमच्या राजनिष्ठमुळे ह्या राज्यास जोर आहे, व तुमच्या बढतीमुळे ह्या राज्यास तेज आले आहे. ह्या राज्यावर कोणी हक्क केल्यास त्यांचे संरक्षण करण्यास तुम्ही तयार आहात, याबद्दल राणी साहेब तुमच्या फार आभारी आहेत. राणी साहेबांच्या वर्तनेने ही तुमचे आगत स्वागत करितो, व पुराण या देशांत ज्या वेळेस आले होते आवेळेस तुम्ही जी राजनिष्ठा दाखविलीत त्या राजनिष्ठेने तुम्ही एथे आलां आहात हे उघड आहे. जे तुमचे हित तेच आपले हित असे राणी साहेब समजत आहेत. हल्ली इंग्लंड व एतद्देशीय राजे मांडलीक राजे यांचे ऐक्य होऊन एकमेकावर एकमेकाचा भरवसा बसला आहे, ही गोष्ट निरंतरची करण्याकरितां राणी साहेबांनी आजचा नवीन कितानाधारण केला आहे हिंदुस्थानांतील प्रजा लोकही, हल्लीची स्थिति व वादशाही राज्याचे निरंतरचे हित लक्षांत आणले झणजे असे दिसते की, वादशाही राज्य कायम ठेवण्याकरितां येथे जी राजनीति ती शिकलेल्या. इंग्लिश अधिकाऱ्यांकडून देशांतील वरिष्ठ प्रकारचा अम्मल व व्यवस्था चालविली पाहिजे. वर लिहिलेल्या आफिसरांच्या व राज्यनीति वेत्ते लोकांच्या शहाणपणाने देशांत हल्लीची सुधारणा झाली आहे, आणि ह्याच कारणास्तव ह्याच आफिसरांचे मार्फत पश्चिमकडील सर्व कलाकौशल्य ह्या देशांत आले पाहिजे, परंतु हे एतद्देशीय लोकही तुमची कोणतीही जात असो, व कोणताही धर्म असो. तुम्ही ज्या देशांत राहतां यांतील राज्यव्यवस्था करण्याचे कामांत आपल्या शक्तीप्रमाणे वाटा उचलण्याचा तुमचा उघड व सर्वास मान्य असा हक्क आहे. तुमचा हक्क सर्वोत्तमरीतीने न्यायशीर आहे व हा हक्क पार्लमेंट सभेच्या कायद्यांनी व मोठमोठ्या मुत्सद्यांनी कबूल ही केला आहे. हा हक्क हिंदुस्थान सरकारास मान्य आहे, व हा पाळण्यांत आली अन्न आहे व ह्याच प्रमाणे आपली राज्यव्यवस्था चालविली पाहिजे असे ते सरकार मानित आहे. एतद्देशीय लोकां पैकीं वरिष्ठ नोकर लोक हल्लीं फार सुधारले आहेत हे पाहून हिंदुस्थान सरकारास मोठा आनंद वाटत आहे. ह्या मोठ्या राज्यांत ज्या गृहस्थांकडे व्यवस्थेचे काम येते बहुत सोपे आहे त्यांच्या अंगी विद्वत्ता असून ते नातिमान व कुलशिलाने थोर अवश्य असले पाहिजेत, वर लिहिलेल्या कारणास्तव जे लोक जन्मतांच मोठ्या पदवीस प्राप्त झाले आहेत, व जे स्वाभावीकवृत्त्या एतद्देशीय लोकांचे नायक समजले पाहिजेत, त्यांनी आपणास व आपल्या मुलांवाळांस विद्या देऊन सरकारची नोकरा करण्याचे सामर्थ्य आपले अंगांत आणिले पाहिजे, व हल्लींच्या गोष्टीकडे लक्ष देऊन राज्यव्यवस्था चालवी

रायल कमिशन
ट साहेबांचे
खास मि
वनार क-

वहलची र
वरील गोष्टीने

ष्टी समजून घेऊन आपणाने वर्तन पास आपण लायक पाहिजे. तुम्ही राजनिष्ठेने, निःपक्षपाताने, सत्यने, व निष्पान्जळ बुद्धीने वागण्याचे ल पाहिजे ह्याने राणी साहेब राज्य पेच्या कामांत तुमची मदत मोठ्या षाने स्वीकारितील. कारण ज्या ज्या शांत राणी साहेबांचा अम्मल आहे त्या या प्रदेशांत हे राज्य सैन्याच्या जोराने चालत नाही, परंतु लोकांच्या ऐक्यतेने व संतोषाने व राजनिष्ठेने चालत आहे असे राणी साहेब समजत आहेत. इंग्रज सरकारची दया व न्याययुक्त अधिकार उत्तम रीतीने चालविण्याचे कामांत आपल्या प्रजेने मोठ्या हुशारीने मदत करावी. याचगोष्टीवर हिंदुस्थानातील राज्याची वाढणूक अशक्य न आहे, व ही गोष्ट दुर्बल राष्ट्र काबीज केल्याने अथवा आजू बाजूचे प्रदेश खालसा केल्याने होणार नाही, असे राणी साहेब समजतात. ह्या राज्याचे सरहद्दीवर जी संस्थाने आहेत त्यांच्याशीही मोठ्या मोकळ्या मनाने व स्नेहभावाने वागण्याचा राणी साहेबांचा इरादा आहे, व ही राष्ट्र राणी साहेबांच्या अधिकाराच्या सावलीत स्वतःतेचा उपभोग घेत आहेत. जर करितां ह्या राज्यावर बाहेरील एकाद्या शत्रूने चाल केली तर यास दंड करण्याचे काम राणी साहेबांस उत्तम रीतीने माहित आहे. हल्लीं कोण त्याही परकीय राष्ट्रास ह्या राज्यावर हला करितां येत नाही, कारण असे केल्याने त्यास पूर्वेकडील सुधारणेचा, व पश्चमेकडील सर्व तयारीचा सनाटा सोसावा लागेल. एतद्देशीय राजे रजवाडे यांचे शौर्य व राजनिष्ठा व प्रजेची स्वामिभक्ती या दोन गोष्टींनीं राणी साहेबांस अशी उमेद आली की, त्या प्रत्येक शत्रूस शासन करण्यास समर्थ आहेत. दूरदूरच्या प्रदेशांतल राजांनीं आपले प्रतिनिधी ह्या दरबारास पाठविले आहेत त्याजवरून स्पष्ट होते की आजूबाजूच्या सर्व राष्ट्रांशी राणीसाहेबांचा स्नेह संबंध सुरू आहे. खिलतचे खानसाहेब, व दूरदूरच्या मध्य एशिया खंडातील राजांचे वकील व गोव्याचे गव्हर नर साहेब या सर्वांचे राणीसाहेबांच्या वतीने आगत स्वागत करितो. हे राजेरजवाडे व इतर लोकही, तुमच्या वादशाहिणी कडून तुम्हास आज एक निरोप आला आहे, तो आझी फार संतोषाने आता तुम्हास वाचून दाखवितो तो निरोप येणे प्रमाणे.

आझी वित्कीरिया संयुक्तराज्याच्या राणी व हिंदुस्थानच्या वादशाहीण आपल्या प्रतिनिधीच्या मार्फत सर्व लष्करी व मुलकी व दिवाणी अधिकाऱ्यास व हल्लीं दिल्ली येथे आलेले राजेरजवाडे व सरदार व इतर गृहस्थ यांस वादशाही आशीर्वादून खात्रीपूर्वक असे कळवितो की, आझी हिंदुस्थानातील लोकांविषयी फार कळकळ बाळगितो, व त्यांवर मनापासून प्रीतिकरितो. आमच्या प्रियकर पुत्राचे हिंदुस्थानांत जे आगत स्वागत झाले ते पाहून आझास अत्यंतदऱ्हाळ आहे. आमच्या बऱ्हाडची रयतेची स्वामिभक्ती व राजनिष्ठा वरील गोष्टीने शाबीत होते ही गोष्ट आम

च्या अंतःकरणांत बिंबली आहे. आझास अशी अशा आहे की, आमची सत्ता व आमची प्रजा या उभयतांत आजपासून पूर्वीपेक्षा अधिक स्नेहभाव व प्रीति वाढेल व आमच्या प्रजेपैकी सर्व लहान मोठे व सै समजतील कां आपल्या राज्यांत स्वातंत्र्य व न्याय ह्यांचे प्रतिपालन उत्तम रीतीने होईल, व आमच्या राज्याचा मुख्य हेतु असा आहे की, प्रजेचे सुख वाढवि व ती स बरकत यावी व तिचे कल्याण असावे.

आमची अशी पक्की खाली आहे की, जर लिहिलेले राणीसाहेबांचे सप्रेम उद्गार सर्व लोक मान्य करतील. ईश्वर विहक्तीरिया राणीचे व कैसरसहस्र प्रतिपालन करे.

तुर्कस्थानावर स्वारी होण्याचा सु
रोपांतिल सर्व ख्रिस्ती राष्ट्रांचा योग येणार असे दिसते. सर्व राजांनीं सांगितलेली गोष्ट तुर्कस्थान ऐकत नाही व तो काहीं एक प्रकारची सला काढणार होता पण ती ही खाने काढिली नाही. आतां सोभवारी सर्व राजांकडून यास अखेरचा जबाब मिळणार. व तो ही खाने ऐकिला नाही की लागलीच लढायाची सुरुवात होणार. इंग्रज सरकारचे प्रधानांनीं तुर्कस्थानास पुष्कळ समजावून सांगितले पण खाने यांची गोष्ट मान्य केली नाही. यावरून तुर्कस्थानास आतां इंग्लिश सरकारही अनुकूल होत नाही हे स्पष्ट झाले. तेव्हां आतां आग्रह धरल्यास या देशाचे नष्टचर्च जवळ आले असे समजले पाहिजे. ईश्वर करे आणि तुर्कस्थानास सद्बुद्धि उपजो व तेणेकरून भयंकर रक्तपात व सहस्रावधि जीवांचा नाश होण्याचे टळो असे अपेक्षी इच्छितो.

वऱ्हाड

निजाम सरकार दिल्लीहून निघाले ते या आठवड्यांत भुसावळेकडून पुढे गेले. हैदराबादस पोचले असतील किंवा एक दोन दिवसांत पोचतील. आतां त्यांचा वऱ्हाड प्रांत परत देण्याकरितां दिल्लीस भोलाविले आहे व हा प्रांत पहिले तारखेस खास परत जाईल असा इकडील पुष्कळ लोकांत पुकारा झाला होता पण आपणाने काहींच घडले नाही हे पाहून त्या लोकांस कसे वाटेल असेल याची कल्पना वाचकांनीच करावी. निजाम सरकारास जे पाच रण झाले होते ते वऱ्हाडप्रांत परत घेण्याकरितां झाले होते असे मुळीच नाही. दिल्ली शहर हे काहीं तीर्थ किंवा क्षेत्र नव्हे व ज्याची वस्तू यास देणे हे काहीं पुण्य कर्मही नव्हे ह्याणून त्या गोष्टीचा त्या स्था नासि काहीं संबंध नव्हता. हैदराबाद राज्य परत देण्याचा मागे ठराव झालेला आहे तो यास अमुक एका विषया स्थली नेऊन केला असे नाही. अस्तु. निजामसरकारास वऱ्हाडप्रांत परत मिळण्याचा भरवसा नाही व ते त्या विषयी विशेष आशा बाळगून आहेत असेही नाही. निजाम सरकार सर्व मांडलिक राजांत पहिले नेबरचे आहे त व यांस विशेष आग्याचे पाचारण आ-

ल्यावरून ते पाच पचास लाख रुपये खर्चून दरबारास गेले व आपणाने त्यांचा आदरही चांगला झाला. दिल्लीस पहिले तारखेचे समारंभास सिव्हासना समोर राजे लोकांकरितां जे मोठे अर्ध चक्र केले होते त्यांत मध्यस्थित निजाम होते व त्यांच्यानी ट समोर व्हाइसराय साहेबांचे सिव्हासन होते. शेकडो राजांत व लक्षावधि लोकांत व्हाइसराय साहेबांचे अग्र भागचा महत्तम मान आमचे निजाम सरकारास मिळाला होता. ही भूषा सामान्य नव्हे. बाकी इतर राजांस वगैरे तोफा, पदव्या इत्यादि दिल्या त्यांत निजाम सरकारानी रसण्या सारखे काहींच नाही. कारण २१ तोफांचा अग्र गण्य मान तो पूर्वीपासूनच त्यांस आहे व काहीं राजांस जे नवीन मान मिळाले ते निजाम सरकारचे पदरचे प्रधानास देखील पूर्वीच मिळालेले आहेत तेव्हां याहून अधिक त्यांस काय पाहिजे ?

पहिले तारखेस राणी साहेबांनीं चक्रवर्तिनी हा किताब घेतला त्या आनंदोत्सवाचे सर्वास स्मरण रहाण्याकरितां दिल्लीस विशेष शोभा केली आशियाय किलेक राजांस काहीं नवे किताब दिले, तोफांचे मान काहीं अधिक दिले, कोणास महाराज ह्याविले, तसेच सर्व हिंदुस्थानातील इतर निवडक थोर गृहस्थांस व सरकारी अधिकारी यांस सी एस आय, राजे, राव बहादूर, खानबहादूर, अशा बहुत तऱ्हेच्या पदव्या दिल्या त्यांत आमच्या वऱ्हाडच्या दोन गृहस्थांस रावबहादूर व एकास खान बहादूर असे किताब मिळाले त्यांचीं नांवे आम्ही-वऱ्हाडकांस आनंदाने कळवितो.

रावबहादूर

- १ रावसाहेब नारायण भाई बांडेकर विद्याखात्याचे डायरेक्टर
- २ रा. रा. भगवंत नरहर देशपांडे इलिचपुरचे आनारी माजिस्ट्रेट.
- खानबहादूर
- १ मौलवी मासुमसाहेब वाळापुर.

जर राव साहेब बांडेकर यांचे शेजारी राव बहादुरांत रा. रा. भगवंतराव देशपांडे अशांचे नाव आले आहे तर खान बहादुरांत पहिले नाव दस्तुर बहिमनजी सा. असिस्टंट कमिशनर यांचे यावयाचे होते आणि तसे झाले असते तर सर्व लोकांस फार संतोष झाला असता. अस्तु. पुढे कधी याचा विचार होईल असे आम्ही इच्छितो

मे० रेसिडेंट साहेबांची स्वारी याच स मयास इकडे येत आहे तर त्यांनीं इकडे ल थोर थोर नेटिव अधिकाऱ्यांस काहीं मरा तव असावे ही गोष्ट लक्षांत आणून अशा विषयी हिंदुस्थान सरकारास काहीं शिफारस केली तर बरे होईल. मुंबई इलाख्यांत मामलेदार, मुनसफ व डिपुटी इन्स्पेक्टर यांस देखील रावसाहेब हा किताब आहे आणि इकडे त्यांच्यावरचे एकस्ट्रा असिस्टंट, असिस्टंट व इन्स्पेक्टर यांसही तसे काहीं नसणे ही मोठी उणाव होय.

रा. रा. नळवंत बापुजी उमरावतीचे नाशर याजवरील चाललेल्या प्रकरणांत काहीं अर्थ नाही असे ठरवून त्याचा निकाल केला.

रावबहादुर नारायणभाई बांडेकर यांची स्वारी वाशिमाकडून येथे आली आहे. एक दोन दिवसांत उमरावतीकडे जाईल.

कर्मल अलाडीईसी साहेब जुडिशियल कमिशनर यांची स्वारी येथे आली.

मि० स्टॅसी साहेब जुडिशियल कमिशनरचे हेड क्लर्क यांस रेसिडेंट साहेबांचे आफिसांतील हेड क्लर्कची जागा खास मिळाली असे आमचे बंधु उर्दु अखबार कर्ते लिहितात.

इचलकरंजीकरांचेनाटक मलकापुराहून जळगावाकडे गेले होते तिकडून शिगावास येऊन हल्लीं ते खामगावास गेले आहे

मि० हार्डन साहेब डिपुटी कमिशनर गेल्या आठवड्यांत विलायतेहून परत येऊन उमरावतीस आपले कामावर रुजू झाले. व क्या० मुलक साहेब तेथेच उमरावती तालुक्याचे असिस्टंट कमिशनरचे काम पाहू लागले.

रा. रा. श्रीराम भिकोजी इजुकेशनल इन्स्पेक्टर यांची स्वारी आजच येथे आली आहे.

मेजर हडलस्टन साहेब डिपुटी कमिशनर येथे आले आहेत.

मे० दस्तुर बहिमनजी साहेब असिस्टंट कमिशनर येथे आले होते ते पुन्हा कालरोजी तालुक्यांत परत गेले.

सर रिणतांच्या साहेब सी. एस. आय. आमचे रेवेन्यू मागील नववने याव्यती निघाले आहेत झाले पुढे आठवड्यांत वऱ्हाडांत येतील. प्रथम उमरावतीस जाऊन नंतर अकोल्यास येणार आहेत.

कर्मल नेभाई साहेब, कमिशनर दिल्लीस गेले होते ते शुक्रवारी तिसरे प्रहरी इकडून उमरावतीस परत गेले मलकापुरचे स्टेशनावर मे० ताजूदीन साहेब, रा. रा. बापुजी रंगनाथ, रा. रा. त्रिवकरावजी तहशिलदार वगैरे यांस भेटावयास गेले होते. व अकोल्याचे स्टेशनावर मेजर हडलस्टन साहेब, रा. व. नारायण भाई व मे० दस्तुर बहिमनजी साहेब यांस भेटावयास गेले होते.

अकोल्याच्या प्रतिष्ठित भिक्षुक ब्राह्मणाच्या घराण्यांतील येका विधवेस थोड्या महिन्यायागे कन्यारज झाल्याचे याचकांस ठाऊक आहेच. आतां आणखी असे कळते की याच प्रतिष्ठित घराण्यांतील दुसऱ्या येका विधवेस पुत्ररत्न झाले. व दोन्ही बालके खुशाल आहेत. आझी इच्छितो की ती दिव्यासु असोत व त्यांच्या दर्शनाने लोकांस लज्जा वाटून पुनर्विवाहाची प्रवृत्ति होवो व त्यांस अनंत भावंडे होवोत!

जळगाव तालुक्यांतील "रत्नधारिणी" या सहीचे पत्र आलेले पोचले. आज स्थलचकाश नाही.

वर्तमानसार

कैदी लोकांची मुक्तता.

मलिकामा अशमा कुईन विकटोरिया यांनी बादशाही कितान धारण केला या आनंदाच्या भरांत लक्षावधि रुपये खर्चून नागोजाग दरबार भरविले व घोड्या बहु ताने कोणास देणगी, कोणास पदवी, कोणास चांद, कोणास तोफा असे देऊन संतुष्ट केले व हा संतोष सर्वांस सारखा न्हा वा झणून तुंगतीतल चांगल्या वर्तणुकीचे कैद्याचे गुन्द्याचे स्वरूप पाहून १।० अगूर १० वर्षेही ज्याची भरातयाची आहेत अशा कैद्यांस बंदमुक्त करून त्याला खर्चास देऊन घरी विदा करणे सर्व हिंदुस्थानातील तुंगतीतून सुरू आहे नाकीचे कैद्याचेही ठेवून वर्षास एक महिनाप्रमाणे नजा करण्याचा ठराव केला आहे व तेणेकरून सुमार १६ हजार कैदी सुटणार आहेत. ता. १ रोजी काळ्या पाण्यावरचे कित्यक कैदी सोडण्याचा ठराव झाला असून त्यांस आणण्याकरता सातारा नावाची आगवोट गेली आहे.

देशी तारायंत्र— हे तारायंत्र सोलापुर येथील मुसलमानांच्या काही मुलांनी केले आहे व ते कलेक्टरचे बंगल्यावर नेऊन सर्वांस दाखविले. ज्या प्रमाणे रेलवेकडील तारायंत्राने वातमी देण्या देण्यांत येते त्याचप्रमाणे याने ही चालते. परंतु हे तारायंत्र सुमारे १००० फूट पर्यंत चालते असे सर्वांनी पाहिले पुढे चालते किंवा नाही हे पाहिले नाही. याची कृति. तरेप्रमाणे गुंडीचा दोरा सरळ असून दोही टोकांत दोन मडकी असतात. या मडक्याची तोंडे कातड्याने मढविली असून यास एक नोक असते यात तर उर दोरा घातला जातो. खालचे बाजूस एक भोक पाडून त्यात लाला असतां दुसऱ्या टोकास समजून त्याचा जवाब दुसरा दुसरे टोकाकडून देतो तो यांस समजतो. हे तारायंत्र बहुतेक लोकांनी पाहिले आहे. याचा उपयोग चांगले प्रकारे होईल असे सर्वांचे अनुमान आहे. म. मि.

लार्ड सालिवरी हिंदुस्थानचे स्टेटे सेक्रेटरी यांचा एडन एथील किन्यांत काही सुधारणा करण्याचा विचार आहे असे समजते.

भावलपुरच्या नवाबाने लाहोर एथील युनिव्हर्सिटीस इमारत बांधण्याकरिता ३० हजार रुपये बक्षीस दिले.

ता. १ रोजी मैदानांत जी दारू सुट्टीच्या योगाने ठाण्यास एक दोन मुलांस थोडी इजा झाली असे समजते.

दिल्ली दरबारच्या ठिकाणी जेथे सिव्हासन केले होते त्या जाग्यावर बादशाहीणीचा पुतळा दरबारच्या स्मरणार्थ वसविण्याचा ठराव केला आहे.

या दिल्लीच्या समारंभाने काशीच्या राजाचा कितान पुढीलप्रमाणे झाला आहे इंग्लिश एंपायरच्या फौजेचे जनरल, कॅप्टन हिंद व राणी यांचे कौतुकदार, इंग्रजी राज्यची ढाल किंवा रक्षक, इंग्रज महा राजे रणधोरतिसंग, साहेब बहादुर, जी. सी. एस. आय.

राजवडादूर महादेव गोविंद रानडे फ. ज्ञा. स. जय्य हे यांचे बाडेबांची प्रकृति अति विचडल्यामुळे एक महिन्याच्या रजेवर कोल्हापुरास गेले आहेत. ज्ञा. च.

मुंबईतील भंडारी लोकांची वैसराय यांस तार—या लोकांनी तारीख २ रोजी अशी तार केली की गेल्या आगष्ट महिन्यांत मुंबई सरकारनी अपकारी ही पट्टी दीडपटीने वाढविली. अर्ज करी केले पण त्याचा काही उपयोग झाला नाही. आमचा सर्व धंदा बसला व आम्हास निर्वाहास दुसरा मार्ग राहिला नाही यास्तव राणी साहेबांच्या बादशाही कितान स्वीकारण्याच्या प्रसंगी हा अतिशय वाढलेला कर कमी केला जाईल तर हजारों गरीब उपाशी मरणाच्या कुटुंबांस वाचविण्याचे श्रेय प्राप्त होईल व त्याजबद्दल आम्ही सर्व लोक आपले उपकार निरंतर आठवू. या तारेचे उत्तर काय मिळाले ते समजले नाही.

पंडित दयानंद सरस्वती आणि नानू केशव चंद्रसेन हे दोघेही दिल्लीस समारंभाकरिता गेले हेति.

सोलापुर येथील गिरणीच्या कामाच्या सुकवातीचा समारंभ ता. २८ दिसें वर रोजी मोठ्या थाटाने झाला असे समजते.

कलकत्त्यास ता. १ रोजी प्रेसिडेन्सी तुंगतीतून १३० नेटिव व १६ युरोपियन बंदमुक्त झाले.

मद्रासमध्ये जाहीरनाम्याच्या दिवशी दोन हजार गरीब लोकांस वस्त्रे व घोंगड्या वांटण्या असे समजते.

महाराणीसाहेब यांचे चिरंजीव ज्युक आफ कानाट यांस एकस्ट्रा नेट ग्रांड क मांडर आफ धि स्टार आफ इंडिया नेमिले.

मद्रासेतील दुष्काळाच्या संकट निवारणार्थ होळकर सरकार यांनी आठ हजार व भोपाळच्या बेगम साहेब यांनी पांच हजार रु० दिले.

कलकत्ता येथील मुसलमान लोकांनी टर्कीच्या बाबतीत विनंती अर्जादाखल मानपत्र पाठविले त्याजवर नऊ हजार लोकांच्या सहा झाल्या होत्या असे समजते.

कलकत्त्यास श्री. ए. च्या पहिल्या परीक्षेस ७५६ व माट्रिक्युलेशनच्या परीक्षेस २,४७१ उमेदवार गेले हेति, याजपैकी अनुक्रमे ३४३ व १,३१७ पास झाले असे समजते. इ. प्र.

सोलापुर व बाशी येथील सऊज्ज यांस पेंशन देऊन दुष्काळ संपेपर्यंत ही दोन्ही कोर्टे बंद ठेवावी. झणून लिहून गेल्याचे कळते.

मद्रास एथे रामस्वामी मुदले नामे एका सावकाराने १०,००० गरिबांस जेवण दिले, ७० गोण्या तांदुळ वाटले. ज्ञा. द.

सोलापुरास दरबारांत एक मोठी महत्वाची गोष्ट झाली आहे ती वाचकांस कळविण्यास आम्हांस संतोष वाटतो. या सभासदांनी तेथे एक संस्कृत शाळा स्थापण्याचा विचार केला आहे. या प्रमाणेच लहान मुलांस घोड्यांवर बसविण्याचा व बंदुकी मारण्याचा अभ्यास करविणार आहेत. याचे खर्चासाठी झालेले सभेत दरमहा देण्याच्या वर्गणीचा आंकडा २६८८ रुपयाचा एकंदर झाला असे ऐकतो. व याचे व्यवस्थेकरिता नेमणुकाही झाल्या आहेत. यांची नावे सर्वोप्रमाणे प्रसिद्ध

करू. मोठे वकील यांनी जितकी दारू ला गेल तितकी देण्याचे कबूल केले आहे. या प्रमाणेच कित्येकांनी घोडे विकत घेऊन देण्याचे पत्करले. या कामांत मोठ मोठे गृहस्थ आहेत असे ऐकतो.

सोलापुर शहरांत हवेचा उपद्रव बराच फैलावत चालला आहे. दुष्काळांत तेरावा महिना पुढे येणार. परंतु आतांच आल्या सारखा दिसत आहे. क.त.

एका पारशाने मुंबई एथील एका इंग्रजी पत्रास पत्र पाठविले आहे व यांत असे लिहिले आहे की राणी साहेबांनी कॅप्टन ई हिंद कितान स्वीकारण्याबद्दल निश्चाम, शिंदे वगैरेस कितान मिळणार परंतु उदार, परोपकारी, राजनिष्ठ असे जे पारशी यांस राणी साहेब काय देणगी देणार असे लिहून पुढे, गुजराथेत एका पाशी राण्याची स्थपना करून त्यावर सर जमशेट जी यांचे कुळातील कोणी बसवावा अशी देणगी मागितली आहे. !!

मुंबई एथे कांचेचे काम तयार करण्याची नुकतीच एक मंडळी स्थापन झाली आहे. मंडळीचे भांडवल १ लक्ष रुपयांचे आहे.

मद्रास एथे इस्पितळांत रोग्यांस जागा नाहीशी झाल्यामुळे तंबू दिले आहेत.

गया जिन्हाचे डिस्चिक्ट जज्ज मिस्टर बिगनोन्ड यांचा खून करण्याचा कोणी प्रयत्न केला होता या मनुष्यास पकडून चौकशी चालली आहे.

हिंदुस्थानातील पवित्र ठिकाणी गार्डचा बंधन करण्याविषयी वनारसेचे लोकांनी न्हाइसराय यांस अर्ज केला.

मुंबई इलाख्यांत हल्ली नो दुष्काळ पडला आहे सापेक्षाही मद्रास इलाख्यातील दुष्काळाचे स्वरूप भयंकर दिसते. मद्रास इलाख्यातील सरकारी कामावर हल्ली सुमारे साडे आठ लक्ष लोक आहेत व एका आठवड्यांत सुमारे २ लक्ष लोक नाटले, उत्तर हिंदुस्थानांतून या प्रांती जितके धान्य आले तितके आले नसते तर इकडे सही कदाचित्त असाच प्रकार असता.

अलीकडे प्रसिद्ध झालेल्या रिपोर्टावरून कळते की इंग्रज सरकारच्या हिंदुस्थानातील प्रांताची लांबी रुंदी ८९७००४ चौरस मैल आहेत यांत १८९६१३३८ लोकांची वस्ती आहेत व ३७०४१२९९ वस्ती असलेली घरे आहेत. संस्थानिकांचे प्रांताची ५८९३१९ चौरस मैल लांबी रुंदी असून यांत ५०३९५४९७ लोक संख्या आहे तसेच फ्रेंच लोकांचे वसाहतीची १९६ चौरस मैल लांबी रुंदी असून यांत ५९९९८१ लोक संख्या आहे, पोर्तुगीज लोकांची १६१० चौरस मैल वसाहत असून यांत ४९७९११ लोक संख्या आहे मिळून एकंदर हिंदुस्थान चौरस मैल १४८८१२९ असून यांत लोक संख्या ९४०७९६१९३ आहे. हिंदुस्थानातील इंग्रज सरकारच्या मुत्सवांत सरासरी ९८००००० पुद्घ ९९००००० स्त्रिया, ६७००००० बारा वर्षांचे आतील मुले व १९३०३००० वृद्ध लोक आहेत. यांत १३९०००० हिंदु, मुसलमान ४१०००००, ३००००० बुद्ध धर्मी व जैन, एक लक्षावर शिव लो

क आहेत व ९००००० ख्रिस्तान आहेत.

पुणे येथील ज्ञानचक्षु पत्रास एका स्थाने असे लिहिले आहे की—मैज

डगांव पेठा नारामती तालुके भिमघडी

न्हा पुणे हा गांव निवाळकर यांजकडे

सोान दुष्काळ पीडित लोक हवालदारी

ले सन रा० रा० माधनराव ऊर्फ दादासा

हेन निवाळकर नडोद्याहून येऊन आपले

नामा जाहीरी गाव असल्यामुळे सर्व लो

कांस दिलभरंवसा देऊन दर घरास माणसे

पाहून खर्चाव्यास देऊन ज्या मुलकांत

त अनादी पिकांची आहे या मुलकांत म

नुष्ये व जनाने रवाना केली. अदमासे

आठशे मनु गेली, तर असेच सर्व जाह

गिरदार यांना केले तर लोकांचा बचाव

होईल यांत संशय नाही— ने. ओ.

दिल्लीच्या समारंभाविषयी कविता.

आर्या.

पांडव भोगल यांचे,

रिक्तासन राहिलेचि पाहून ।

राज्ञी उत्सुक झाली,

ध्याया ते रुचिक काय याहून ॥१॥

ऋषिपर्वतगजभूमी,

खिरितशर्की जानुआरी महिन्याला ।

राज्ञी घेती झाली,

प्रथमदिनी बादशाहि पदवीला ॥२॥

याचा मानदोस्तन,

लार्ड लिटन हिंदुभूपसमेधत ।

इतरहि राजे आणुनि,

करिते झाले दुपारिं दिल्लीत ॥३॥

ऐशा अपूर्व समर्थी,

राज्ञीने बहु आपलेहि अधिकार ।

विद्वज्जन कोण करिल,

ऐशा दानास साधु धिक्कार ॥४॥

घालुनि निगडचि यांच्या,

पार्थी जे मनुज टांकिले होते ।

कारागारीं बहु जरि.

सांतुनि कित्येक सोडिले होते ॥५॥

एतद्देशीय जन जे,

गेले होते अनेक दिल्लीत ।

ते पावले बहु सुखा,

हे बोलत सर्बे गळिगळीत ॥६॥

विकटोर्या राजी हे,

या श्रेयाला असे जरी पात्र ।

तरि मंत्र्युत्तम लार्ड लिटन,

यांचे आहे निदान या गात्र ॥७॥

या बळी जरि पूर्विल,

मंथी असते तरी न हा अर्थ ।

लब्धांचि शाला असता,

झाला असता जर्गी महानर्थ ॥८॥

यास्तव पाहुनि प्रभुने,

ठेवाचे योग्य मंत्रि निजमुदनी ।

गाजे नीती ऐशी,

भारतदेशीय पूर्वजन वदनी ॥९॥

मंत्री कुमन्नि असतां,

राजा असतां स्वता जगी अत्र ।

अबला होता प्रवला

बिचजिना हानि बोलती तत्र ॥१०॥

इ. प्र.

हे पत्र अकोले एथे खंडराव नाळानी

कडके यांचे वऱ्हाडसमाचार ॥३॥

बहाडसमाचार.

पुस्तक ११

अकोला रविवार ता० २१ माहे जानेवारी सन १८७७ इ०

अंक ३

बहाडसमाचाराची किंमत

वर्षाचे अगाऊ	१
हालअखेर	०
किरकोळ अंकास	०४
हांकहाशील	
वर्षाचे अगाऊ	१८८
" अखेर	१

नवीन वर्गणीदार होऊ इच्छिणारे लोकांकडून आगाऊ वर्गणी घ्यावी ह्याने पत्र धुक केले जाईल.

नोटिसीबद्दल.

मराठी, दर ओळीस	११९
तीच नोटिस दुसरे खेपेस	१
इंग्लिश लिपीत दर ओळीस	१४
" दुसरे खेपेस	१२

जाहीरखबर.

धमरे छावणीच्यांत घेईल घेईल
धमरी नवीन धमरी घेईल
धमरी नवीन धमरी घेईल
धमरी नवीन धमरी घेईल
धमरी नवीन धमरी घेईल
धमरी नवीन धमरी घेईल
धमरी नवीन धमरी घेईल
धमरी नवीन धमरी घेईल
धमरी नवीन धमरी घेईल
धमरी नवीन धमरी घेईल

ध. घ. पत्र.

पत्रव्यवहार

या सदराखालील मजकूर पत्रक्यांच्या वतास मिळूनच असतील असे समजून घ्या.

शाखाविषय.

रा. रा. बहाडसमाचार कर्ते यास:—
वि. वि. आपल्या हिंदुस्थानांत पूर्वापार वर्णिलेच्या अशा चवदा विद्या आहेत; पण त्यापैकी एकही विद्या चांगली असायत ह्याण्यासारखी सांप्रत काळी आपणांतून कोणाजवळ नाही. धनुर्विद्या सारख्या अमोघ्य विद्येचे नाव आतां स्वप्नी देखील घ्यावयास नको ह्याने तिजक रितां आतां कितीही प्रयत्न केला तरी ती प्राप्त होणे दुर्लभ ह्याने तिजविषयी निराशा करणे बरे. तरी सांप्रत जी अनुकूल असेल ती संपादन करून आपली अखंड कीर्ति मागे उरवेल असे वर्तन ठेवणे सर्वांस इष्ट आहे.

आतां विद्या अनेक आहेत व आपास-

न फलही निराकारिले प्राप्त होणारे आहे. व ती सर्व फलें मनुष्याला पाहिजे आहेत, पण ती सर्व प्राप्त करून घेण्यास एकच मनुष्य समर्थ होऊ शकत नाही. ह्याने प्रत्येक मनुष्याने कोणती तरी एक विद्या चांगल्या प्रकारे संपादन करावी व आनंदाने तिच्या अनुसंगिक प्रकाराची साधारण माहिती करून घ्यावी ह्याने पुढे भवसमुद्रांत जीं अगतिक तुफानें प्राप्य होतात त्यांचे निवारण करण्यास अजर उपाय शोधण्यास तरी समर्थ होतो. व तशी माहिती नसली तर गटगट्या खातो कारण मनुष्याचा हुन्नर घेण्याचा काळ फार थोडा आहे तितक्या अवकाशात जर त्याचे शरीर रासवळण लागेल तेव्हा खरे मगजरी आला तहाण लागण्यावर शिरा खोदावयास सूचले तरी याची मजलपाण्यापर्यंत जाऊन पोचें तो पंचमण एकमेकास शोधून स्वस्थ बसतात.

इतके दूर कशाला ज्यांचे अक्षरांचे वळण लहानपणी चांगले जपले नाही त्यांचे नजरे पुढे वापजिपता सारख्यांचे शताब्धि किती आणून ठेविले, पूर्वापेक्षा यांच्यात लक्षावधिपट शहाणपण अधिक आले तरी कायमचे वेडे तोडीड अक्षरसुधरत नाही व त्या अधिक आलेल्या शहाणपणाचा तेथे काही उपाय चालत नाही मग ज्या विद्येचे शिक्षण मिळून मनास अजर शरीर रास कधीच संस्कार झाला नाही अशा गोष्टींत त्या मनुष्याच्याने हात कसा घालवणार?

सांप्रतकाळीं इंग्रज सरकारनी विद्येचे प्रसारार्थ खेळापाड्यानिहाय शाळा स्थापन केल्या आहेत पण त्याचा उपयोग करून घ्यावा तसा अजून बहाडी लोक घेत नाहीत असे पुष्कळ शाळांतिल मुलांचे संख्येवरून दिसून येते. यास कारण इकडील लोकांस विद्येची थोरवी अजून समजली नाही तरी अलीकडे म्याट्रिक्युलेशन परीक्षेत उतरून २० रुपये दरमहावर शिकत असण्याची बरीच उदाहरणे आल्या पूर्वसमजुतीचे निरसन करून चांगला ठसा बसवू लागली आहेत त्याचा परिणाम चांगला झाल्यावाचून रहाणार नाही.

आतां दुसऱ्या तर्फेने असा विचार सूचतो की इतर प्रांतांतून व इलाख्यांतून दर वर्षास हजारों विद्यार्थी युनिव्हर्सिटींत पास होतात व सरकारच्या तोंडाकडे पहात बसतात त्यांतून बहुतेकांस सरकार आपला उदार आश्रयही देते व कित्येक अजास मोताद होऊन पटेवाल्यांची ह्याने लेटरप्युनची वगैरे नोकरी धरितात असे केव्हा केव्हा ऐकित येते, पण त्यांस दुसरा उद्योग सुचत नाही कारण जन्मापासून शाई, लेखणी व कागद या खेरीज अन्य पदार्थांचे संघटण शरीरास माहितच नाही. आतां कोणी ह्याने कीं यांनीं शेतीचे काम नाही केले ह्याने ते विद्वान नव्हेत कीं काय? त्यांवर माझे ह्याने आहे कीं ते विद्वान खरेच यांत संशय नाही पण सर्वच विद्वान होऊन बसण्याने चालावे कसे? या

जगांत कोणतीही वस्तु आपल्यास आपती मिळत नाही आनंद मनुष्याचे कृतीचा परिणाम झाला पाहिजे तेव्हा ती उपयोगी होते. यास अनुसरून कोणी शेतीपासून कापूस उपज केला पाहिजे दुसऱ्याने त्याचे वस्त्र विणले पाहिजे तरच सर्व सुखी त चालेल.

विद्या कला शास्त्र या सर्वांत शास्त्रविद्या ही प्रमुल असावी असे मला वाटते. ही सर्वां दुष्ट प्राण्यांपासून संरक्षण करण्यास उपयोगी पडते व असा ईश्वरी संकेतही दिसून येतो की, गाई इत्यादिकांस सिंगे, ग्याम्रास पंजाही त्यांच्या संरक्षणार्थ योजिले आहे त. त्याप्रमाणे मनुष्याकडे पाहिले तर एका नुद्धीखेरीज दुसरे शास्त्र त्यांच्या शरीरावर वर्तविले नाही. त्याने आपल्या नुद्धीच्या योगाने अनेक शास्त्रे, निर्माण करून योग्य प्रसंगी त्यांचा उपयोग करून आपण निर्भय होतो तेव्हा अशा शास्त्रविद्येची धर्मी अजान असणे हे प्रत्येक मानव ह्या विद्याच्या प्राण्याला लाल्छन आहे. इतकेच नाही तर ईश्वराचे इच्छेचा भंग केल्याचा ही आरोप घेऊ शकेल करितां त्या अमोघ्य विद्येचा व कलाकौशल्याचा प्रसार सरकार हल्लीच्या विद्याखात्यांत कमी जास्त फेरफार करून करील तर सर्वांस सुख, सोयी व स्वातंत्र्य हीं सारखीं अनुभवता येतील कळवि. ता० ११ जानेवारी.

तुमचा दास
रामात्मज.

रा. रा. बहाडसमाचारकर्ते यास:—

वि. वि. सालाबादप्रमाणे पूर्णमेपासून वया १० पावेतो यात्रा चांगली भरली होती माल कमी आला होता तरी निक्की पुष्कळ झाली. यात्रेचा बंदोबस्त एथील चि. का. मि. लोचन सुकूल याणी उत्तम ठेविला होता रिश्वरचे ग्याट पैकी शिबदास याणीही मेहनत पुष्कळ घेतली उभयतीचे श्रमाने यात्रेत गुन्हा बिलकूल झाला नाही.

राज्याधिराज महाराज श्रीमन्माहाराणी साहेब याणी चक्रवर्तिनी किताब धारण केल्याबद्दल आमचे एथील चिफका. मि. लोचन सुकूल याणी ता० ८ सामबारराजी चांगला अनंदोत्साह केला याप्रसंगी एथील सरकारी लोक सभ्य गृहस्थ जमिंदार मंडळी आदिकरून सर्व लोक बोलाविले होते. एकंदर २५० लोक जमले होते सर्व मंडळी जमल्यावर एथील हेड मास्तर याणी एक निबंध वाचला व नंतर पानसुपारी, हारतुरे मिठाई वगैरेवाटून दीपोत्साह केला समारंभ चांगला केला.

येथील रा. रा. व्ण्टराव नथो देशपांडे हे आपले कुटुंबासह काशीयात्रेस तारीख १० मिनहरोजी गेले येथील देशपांडे रा. रा. शिवरामपंत हे आपले पदरचे खर्चाने एक श्री बालनाथ देवताचे देवालय बांधित आहेत काम चांगले झाले आहे व आद्याप चालू आहे आजपर्यंत दीडहजार ह-

पये खर्च होऊन गेला हल्लीच्या काळात अशी धर्मनुष्ठी उत्पन्न होऊन पैसा खर्च करणारे पुरुष विरळा सापडतील या देवाचे स्थापनेचा समारंभही तेच करणार आहेत. कळावे तारीख १३ जानेवारी सन १८७७ इसवी.

एक

फतेखिलदेकर

उकिरज्यावर रत्न.

रा. रा. बहाडसमाचारकर्ते यास:—

वि. वि. बहाडातील जळगांव तालुक्यांत वान नदी काठी पातुरज्यास इंग्रजी मराठी शाळांत राघवेंद्रान मास्तर आहेत. त्यांना जाणणारांस ते आज बीसच वर्षां वर आहेत हे ऐकून फार लाज वाटते. त्यांचे विषयीची आगदी थोडक्यात माहिती लिहिली तरी एक प्याफ्लेट खचीत होईल. ह्याने एथे फारसे हांशीलही लिहिले नाही.

बहुतेक प्रचानुष्ट त्यांना मान देतात. व कितीएक त्यांना काही वानदीत गुरु मानतात त्यांना येणाऱ्या बंदेलोकांच्या इंग्रजी पत्रांवरून आणि वर्तमानपत्रांवरून आज तेथे पोष्ट हापीसच झाले आहे असे वाटते. विद्वानांच्या भाषेच्या आणि गणितांच्या कोच्या ते नेहमी सोडवितात. त्यांच्या मागील निबंधांनीं बहुत ग्रंथकार चकित झाले आहेत. यांनीं मागे काही इंग्रजी व मराठी वगैरे अनेक भाषांत वर्तमानपत्रें मोठ्या बहादरीने चालविली. नामदार फिट्जर्लड साहेब बहादुर गव्हरनर असतां त्यांनीं जीं परदुमकाचीं कामे केलीं तीं नव्या जुन्या राजधानीतील बड्या लोकांच्या काळजांत बतनदार झाली आहेत. ज्या यांच्या आफिडेविटा बरून मे. अनष्टी साहेबांनीं हाय कोर्ट दणाणविलांत तीं यांच्या कर्तवगारीची साक्ष देत आहेत. मागे एक फुलपावर माजिस्ट्रेट बंदीवान झाल्या वेळीं यांनीं हातीं कलम घेऊन आपला मीत्रधर्म कसा जागविला, हे आवेळच्या टाइम्स आफ इंडियातून सर्वत्र गाजलेच आहे. आणि त्याचा परिणाम जिन्हा माजिस्ट्रेट, असिस्टंट व सव माजिस्ट्रेट वगैरे खजील होऊन व परराज्य पाहून तो फुलपावर माजिस्ट्रेट पुनः आपले पहिले कामीं हज्ज झाला हा होय. या मूर्तीची कीर्ति नव्याच हिंदुस्थानभर आहे. यांनीं कलकत्ता ब्रह्म समाजांत लिहिलीं व्याख्यानें या वेळच्या तेथील महाराय पत्रांतून प्रसिद्ध झालीच आहेत. लोकांच्या संसारांतिल किल्ल्यांतून सतत चमकतच आहे.

हे आतांशा, दरमहा पाव पगार परोपकारार्थ दुष्काळांत पाठवितात. यांना सिद्धर मेमोरियल फंडास एक पगार दिला. इरएक रिलीफ फंडास यांचा आकड आहे. च. डाक, इंग्रजी वर्तमानपत्रें, पुस्तके, प

कडे पाव पगार तरे लागावा. हल्लीं यांच्या पाशी बरीच मंडळी आहे. मग आतां यांचे कसे होत असेल हे सुत्र वाचणा रामिच जाणावे. यांना माजी डायरेक्टर पत्रास साठ रुपयांची जागा देणार होते. यांना बहुतेक चांगले जाणतात. आतां यांच्या माजी व आतांच्या हेड मास्तरचे, डे. ६० इ. चे, इ. ६. चे, आणि डायरेक्टर रचे यांच्या विषयी कसे काय मत आहे हे ज्यांचे खांनांच महित असेल व का गर्दी दाखलेही असतीलच. आणि याप्रमाणे हल्लींच्या यांच्या स्थितीत बरा कि. वा वाईट फेरफार झाला लक्षणजे यावरून स्पष्टही होईलच. असो. यांच्याविषयी आति संक्षेपानेही लिहिता बराच विस्तार झाला. माफी असावी कळावे.

रत्नपारखी

नोटिस.

वामनराव गोविंदराव जमादार दुकान पेठ मूर्तिजापुर यांस खाली सही करणार याजकडून नोटिसीचे उत्तर देण्यांत येते कीं मी तुम्हापासून वाळाराम मारवाडी व सेख इमाम मुसलमान यांस जवारी उसणी देऊन जामीन झाले त्या कराराप्रमाणे ते हल्लीं जवारी मोजून देण्यास तयार आहेत अगर आजचा बाजारभाव दर १५।१६ देण्यास तयार असतां आपण घेत नाहीं असे झणता तेव्हा आम्ही पूर्वीचा २० रु पवे भाव देऊ शकत नाहीं करितां आपणास नोटिसीने कळविले आहे तर तीन दिवसांत जबाब द्यावा हल्लींच्या बाजारभावा प्रमाणे आम्ही रुपये देण्यास तयार आहो आपण विनाकारण फिर्याद करून बुडाल तर खर्चाच्या बोज्याचे आम्ही जबाबदार होणार नाहीं कळावे ता. १५ जानेवारी सन १८७७ इसवी.

(सही) राघव शिवराम भट बोशी
दस्तुर खुद

नोटिस.

वामनराव गोविंद जमादार दुकान मूर्तिजापुर यांस खाली सही करणार याजकडून नोटिसीचे उत्तर देण्यांत येते कीं, तुम्ही वऱ्हाडसमाचारांतून आम्हास उसणी जवारी परत देण्याकरितां नोटिस दिली खांत असे लिहिले आहे कीं आठ दिवसांत द्यावी नाहीं तर २० रुपये खंडीप्रमाणे दाम द्यावे तर त्या मुदतीत जवारीचा भर हंगाम नव्हता. हल्लीं आपण आपली जवारी मोजून घ्यावी अगर बाजारभावा प्रमाणे दर खंडी १६ रुपये कलदार दाम घ्यावे. याप्रमाणे आम्ही देण्यास सिद्ध आहो. तुमच्या नोटिसीप्रमाणे २० रुपये भाव आमच्याने देविला जात नाहीं आणि आपणाजवळून जवारी उसणी घेतली त्या वेळेस वाळाराम मारवाडी व मी दोघेभळून जामीनदार राघोभटजीस देऊन तुमची जवारी उसणी घेतली नंतर जवारीचा मारवाडी यास मी आपल्या हिशाचे चौथाई जवारी मागितली असतां वाळाराम या ने मजला दिली नाहीं. तेव्हा माझेकडेस काहीं नाहीं व वर लिहिले सोळा रुपये

भाव वाळाराम देण्यास तयार आहे. आपण फिर्याद वगैरे करून नये केल्यास खर्चाचे जबाबदार आम्ही नाहीं. ता. १।१।७७ (सही) शेख इमाम वल्लद शेखचांद
रहाणार सोनरी दस्तुर खुद

मिति माघ शुद्ध ७ शके १७९८

अलिशान रेसिडेंट साहेब बहादुरांचा दरवार.

काल शनिवारी दोनप्रहरी टीनहालत अलिशान रेसिडेंट साहेब बहादुर अकोल्यास आले त्याजवढल मोठा दरवार झाला. मोठे सिव्हासन केले होते यावर मध्य भागी रेसिडेंट साहेब बसले होते. व उजवे हातास कर्नेल नैभाई साहेब कमिशनर होते. तसेच पोलिसचे इन्स्पेक्टर जनरल असून अकोला, वाशिम, व बुलढाणे जिल्ह्याचे डिपुटी कमिशनर, डायरेक्टर, स्मालकाजजडज इंजिनियर, असिस्टंट कमिशनर, एकस्ट्रा असिस्टंट कमिशनर, अग्याची इत्यादि सुमार २३ आफिसर सिव्हास नावर होते. व पुढच्या बाजूस खुर्चाच्या सहा रांगा होत्या त्यावरून तहशिलदार, आनररी माजिस्ट्रेट, क्लर्क आफ धि कौर्ट डिपुटी इन्स्पेक्टर, मास्तर, म्युनीसिपल मेवर्स, देशमुख, देशपांडे वगैरे येथील व बहिरेून आलेले सुमार १०० गृहस्थ होते. व त्याशिवाय दोहो बाजूंच्या दोन दालनांतून बाकांवरून सुमार ३०० गृहस्थ होते. रेसिडेंट साहेब येतांच व्हाडवाजा झाला. व सर्व उठून उभे राहिले. त्यांस साहेबहारांनी वसावयास सांगितले त्याप्रमाणे सर्व बसल्यावर मेजर हडलष्टन साहेब येथील डिपुटी कमिशनर व मे. ० दस्तुर बहिमनजी साहेब असिस्टंट कमिशनर यांनी कित्येक गृहस्थांच्या रेसिडेंट साहेबाशी भेटो करून दिल्या. व त्याप्रत्येकाशी साहेबवहादुरांनी चार शब्द बोलून क्षेमकुशल विच्या रिले. नंतर ज्या ज्या गृहस्थांनी उत्तम कामें करून ख्याति मिळविली आहे व सरकारास सहाय केले आहे त्यांना सिटिफिकेटे द्यावी अशी कमिशनर साहेबांनी मागें शिफारस केली असल्यावरून चक्रवर्तिनी साहेबांच्या वतीने व व्हासराय साहेबांचे हुकुमाने रेसिडेंट साहेबांनी उत्तम कामे गदावर सोनेरी शार्डेने छापलेली सिटिफिकेटे आपले सहीनिशी तयार केलेली येक येकास पुढे बोलवून व आपण स्वतां उभे राहून त्यांच्या हाती दिली. त्यांची नांभः—

- १ मि. ० एटकीन साहेब हेड मास्तर हाय स्कूल.
- २ ,, श्रीराम भिकाजी इ.इन्स्पेक्टर.
- ३ ,, स्टॅसी साहेब हेड क्लर्क, क. आ

- ४ ,, सिटिन्सन सा. पो. इ.
- ५ ,, अच्युतराव देशपांडे वाळाराम.
- ६ ,, जोरावरखान म्युनि. मेवर अकोले
- ७ ,, विष्णु मोरेश्वर एम ए हा. हे. मा.
- ८ ,, मनाजी देशमुख तेव्हारेकर
- ९ ,, मास्ती पाटील शिगावकर
- १० ,, सखाराम मोरेश्वर खनिनदार
- ११ ,, ताजुद्दीन साहेब आसि. क.
- १२ ,, सादतमीरखा तहशिलदार
- १३ ,, गुलाम मोहिदीन

याप्रमाणे तेरा गृहस्थांस सिटिफिकेटे दिली व तीं देतानाही रेसिडेंट साहेबांनी खांची तारीफ करून अशीच उत्तम कामे वारंवार करावी व सरकारांतून असेच अधिक काधिक भूषण मिळवावे असे सांगितले. मि. वजाबा रामचंद्र डिपुटी इन्स्पेक्टर यांस व दुसरे दोन देशमुख यांस सिटिफिकेटे होती परंतु ते हजर नसल्यावरून दिली गेली नाहीत तीं खांस पाठवून द्यावी असे ठरले. हे शाल्यानंतर रेसिडेंट साहेबांनी पुन्हा उभे राहून हिंदुस्थानीमध्ये पुढे लिहिल्या मतलबाचे भाषण केलेः—

आज हा आपणा सर्वांच्या भेटीचा स मारंभ पाहून आम्हाला फार संतोष झाला. मोठी दिलगिरीची गोष्ट आहे कीं कामाच्या गडबडीमुळे आमच्याने इकडे फार दिवस रहावत नाहीं, तरी आम्ही उमेद वाळगतीं कीं पढच्या वर्षी आम्ही वऱ्हाडांत पुन्हा येऊ न जाईं महिने राहून निवांतपणे सर्व लोकांच्या भेटी घेऊ. हल्लीं आकोल्यास आले व तुम्हा सर्वांची खुशखबर ऐकून संतोष पावलों. आम्ही दिल्लीस गेलो होतो तेथे विक्टोरिया महाराणी साहेबांनी वादशाहीण अथवा केसरी हिंदू असा किताब धारण केल्यावर मोठा समा रंभ झाला तो आपले समजण्यांत आलाच असेल. खांनी हा नवीन किताब धारण करण्याचा हेतु असा आहे कीं हा हिंदुस्थान देश आमचाच आहे, यापासून आम्हांस भूषण आहे, व यास आम्ही आमच्या विलायतेप्रमाणेच समजू अशी लोकांची खात्री व्हावी. तेव्हा अर्थात या मदीं सवापासून तुम्हास सुख होईल व तुमचे बंदोबस्त अधिक चांगले होतील. ब्रिटिश सरकारांनी हा मुख्य निजाम सरकारापासून काहीं ज रूरीकरितां घेतलेला आहे व तेव्हापासून या सरकारचा बंदोबस्त उत्तम आहे, कोणास काडीमात्र तकलीफ नाही हे तुम्ही प हातच आहा. तुम्हावर अधिकार चालविणारे साहेब लोक फार चांगले आहेत व यामुळे बंदोबस्त फार चांगला आहे. साल मजकुरी दुसरे देशांत दुष्काळ पडून तिक डील स्थिति वाईट झाली ही मोठी दुःखाची गोष्ट आहे पण तसा प्रकार वऱ्हाडांत नाही, इकडे चांगली सुवत्ता आहे व लोकांना सौख्य आहे ही ईश्वराची कृपा होय.

याप्रमाणे रेसिडेंट साहेबांनी भाषण के ल्यावर सर्वांनी आनंद प्रदर्शित टाळ्या पिटल्या व सा. बहादुर खाली बसले. नंतर हार तुरे अत्तर गुलाब. व पान सुपारी वाटली. पुन्हा दरवार आठोपून उठतेवेळीं रेसिडेंट साहेब लणाले कीं "सर्वांच्या मुलाकतीने आम्हांस निहायन तुम्हा शाली, पुढच्या सालीही अशीच होणे." शेवटीं रा. रा. नारायण गोविंद चिचवडकर

यांनी दरवारचा फोटोग्राफ काढून घेतला व दरवार खलास झाले.

ही या दरवारची गोष्ट अकोल्यास मोठी आनंदाची झाली. वऱ्हाडचे मुख्य सर कार ने रेसिडेंट सा. ते सर्वांशी इतक्या गौरवाने बोलले व खांनी लोकांचे इतके अ गळ वाळगले व आस्था दाखविली ही गोष्ट दीर्घकाल मर्याद लोकांकडून विसरवली जाणार नाही. एवढे मोठे अधिकारी ते आमची गरिबाची दाद कशाला घेतात असे लोकांना वाटत असे ती खांची समजून अगदी खोटी आहे असे खांस काल वाटले. व रेसिडेंट साहेबांची हुशारी, योग्यता व लोकमात्राचेठायी दक्षता ही अनुपम पाहून जमलेले सर्व लोक अत्यंत प्रसन्नचित्त झाले होते असे स्पष्ट दिसून आले ही गोष्ट रेसिडेंट साहेबांस भूषणास्पद होय.

पुण्याची सार्व जनिक सभा.

पुण्याच्या सार्वजनिक सभेने दुष्काळ संबंधी हकीकतीचा तिसरा रिपोर्ट मुंबई सरकारास पाठविला तो सरकाराने मान्य करून आभार प्रदर्शक सभेस जबाब दिला ते दोन्ही कागद प्रसिध्द झाले आहेत खांवरून व मागील दोम रिपोर्टावरून आणि एकंदर माहितीवरून पुण्याची सभा सार्वजनिक कामांत मनापासून झटते व तिचीं कामे सरकारास पसंत होतात असे दिसून येते व यावरून आम्हास फार संतोष वाटतो. याच सभेने दिल्लीचे दरवार प्रसंगांत लोकाहिताच्या सर्व गोष्टींचे सूचक असे एक मानपत्र पाठविले होते व ते व्हाईसराय साहेब यांचे हाती देण्या करितां १० सभ्य गृहस्थांचे डेप्युटेशन पाठविले होते. खांचा दिल्लीस आदर चांगला झाला व ती मंडळी चांगली झटणारी होती. सर्वत्र महशूर रा. रा. गणेश वासुदेव जोशी हे या मंडळीत दिल्लीस गेले होते. तेथे दुर्दैवाने खांचे एका पायास काहीं इजा झाली होती व त्यामुळे ते लंगडत असून दोन मनुष्यांच्या खांब्यावर हात टेकून चालत होते. पण आम्हास लिहिण्यास संतोष वाटतो कीं अशा ही दुःसह स्थितीत ते दिल्लीतील बहुतेक सरकारचे, राजे रजवाड्यांचे, व वर्तमानपत्रक्यांचे डेरे फिरून आले. व खांनी काहीं मंडळी जवळ असेही बोलून दाखविले कीं हे पायाचे दुःख तर काय पण एवढ्या या महत्कार्य प्रसंगांत आमचे देहावसानही झाल्यास आम्हांस याबद्दल हळहळ किंवा दुःख वाटणार नाही. हे खांचे खांचे कळकळीचे शब्द ऐकून मंडळीचे हृदयभेद झाले! अहाहा! असे एक एक मोहरे जर पुण्याच्या सार्वजनिक सभे त आहेत तर तिजपासून चांगले फल शाल्या शिवाय कसे राहील! आम्ही दिल्लींर आहो कीं या सभेचे मानपत्र फार मोठे असल्यामुळे ते आमच्याने या लहानशा पत्रांत प्रसिद्ध करवत नाही. त्याची रचना केवळ अत्युत्तम आहे व तशा प्रकारची ईंग्लिश भाषा लिहिणारा, सुविचार्य प्रदर्शित करणारा, व काया वाच्या मनें करून देशहितार्थ झटणारा एक अनुपम मोहरा

सार्बजनिक सभेच्या देवानें तिला मिळाला आहे हेंही तिचें व आमच्या देशाचें मोठें भाग्य आम्ही समजतो. व ईश्वराजवळ या सभेस यश व दीर्घायु इच्छितो.

वाईन दारू अथवा द्राक्षासव.

हिंदुस्थानांत इंग्लिश सरकारचें राज्य झाल्यापासून दारूचा खप किति होऊला गला आहे हें आमच्या सर्व वाचकांस विदितच आहे. ही बहुतेक उंची दारू किंवा वाईननामकदार फ्रान्स देशांत होत असते. ही येकप्रकारच्या द्राक्षापासून हेतवे झणून हिला द्राक्षासव असेंही झणतात. फ्रान्स देशांत ही द्राक्षें उत्पन्न होण्यास व त्यांची दारू तयार करण्यास, जशा प्रकारची हवा व सोयी आहेत, तशाच प्रकारची हवा व सोयी हिंदुस्थानचे वायव्य भागास काश्मीरप्रांतांत आहेत. अशी माहिती कोणी फ्रेंच गृहस्थानें काश्मीरच्या महाराजास कळविल्यावरून त्या द्राक्षांची लागवड करावी व तशी विख्यात दारू आपले देशी तयार करावी असा त्यांचा वंत झाला व त्यांनी त्याकरितां एक फ्रेंचमन मि० एमिं अस यास फ्रान्स देशांतून आणून आपले प्रांतांत ठेविले. त्याने त्या द्राक्षेवेलीची फ्रान्स देशांतून सुमार येकलक्ष मुळे ३०० पेच्या भरून आणिली आहेत. तीं काश्मीर देशास जाऊन दाखल झालीं. आतां पाव साळ्यांचे तोंडीं त्यांची लागवड होऊन पुढल्यावर्षीं पंज व प्रांतांत विक्यापास सापडेल इतकी पुष्कळ वाईनदारू तयार होईल असें समजण्यांत आले आहे.

या मादक वस्तूचें नवीत उपज आपले देशांत वाढण्यास या सदरील प्रकारा नें सुखावात झाली ही गोष्ट चांगलीशी नाहीं. आज पर्यंत लक्षावधि रुपयांची देशी दारू कलाली भ्रष्टांतून तयार होऊन हजारो लोकांचा नाश करित आहे, तिला ही वाईन दारू मदत करील व आज हजारो आहेत ते पुढें लाखो लोक दारू बाज होतील कीं काय न जाणो! परमेश्वराची इच्छा! पण आम्ही इतकेच समजतो कीं जे लोक दारूची चट सोडित नाहींत ते फ्रान्स देशांतूनही आणून दारू पिणारच आपेक्षां ती आपले देशांत उत्पन्न झाल्यास कापडाचे गिरण्याप्रमाणें दुसरे देशांतला व्यापार अज्ञातः आपले देशांत आला झणजे फ्रान्स देश जो फायदा आजपर्यंत घेत आहे त्याचा कांहीं अंशीं वाटेकरी आमचा काश्मीरप्रांत होईल.

काबूल कडील वर्तमान संतोषकारक आहे. रावलपिंडीहून गडबडीची तार आली होती तसा प्रकार नाहीं. लश्करी तयारी जी चालली आहे ती फक्त युरोपांतील लढाई सुरू होण्याच्या धोरणानें आहे. काबूल सरकार व ब्रिटिश सरकार यांचे सख्य पूर्ववत चांगले आहे. सयद नूर महमद, आणि अटा महमद खान ब्रिटिश सरकारचे एजंट हे काबूलचे भमीर साहेब यांची सख्यसंकेताची पत्रे घेऊन पेशावरास येण्यास निघाले आहेत. यावरून तिकडे कांहीं गडबड नाहीं असें दिसते.

पर्जन्यामुळे नुकसान—ईश्वराचे घराचा कारखाना मोठा विचित्र आहे! स्वल्प कोणास कळत नाहीं! पर्जन्याकाळांत पर्जन्या चांगला न पडल्यामुळे दोन इलाख्यांत झणजे सुमार अर्ध्या हिंदुस्थानांत दुष्काळ पडला व त्याच्या तजविजी करितां सुवत्तेच्या प्रांतांतून धान्य जात आहे. व सालमजकूरचे नवीन धान्य तयार होत आहे त्यावर पर्जन्या पडून त्याचा व्यर्थ नाश होत चालला आहे. गेल्या आठवड्यांत अलाहाबादपासून कलकत्तापर्यंत पर्जन्या पडत असल्यामुळे स्टेशनांवरून उघड्यावर असलेले धान्य सुमार १० लक्ष रुपयांचे नासून गेले अशी खबर आली आहे. व गेल्या बुधवारपासून इकडेही पर्जन्याने केवळ श्रावणमास भासवून सोडिला आहे. निस धुवाधार पर्जन्याच्या सरी मागून सरी वेगानें येत आहेत व नद्यांना पूर येत आहेत, एक दिवस मोठ्याच्या गारांचीही वृष्टी झाली ही मोठी दुःखाची गोष्ट होय. या अकाळी पावसानें लोकांची खळी चालत आहेत त्यांतील दाण्याचा खरावा केला, शेतांतील कडव्याचा खरावा केला, वचण्यास आलेल्या कपाशीचा खरावा केला व रबीची धान्ये हरभरा, गहू, जवस वगैरे यांचा नाश होत चालला आहे. अजून जरी परमेश्वर उघाडी पाडील तर कांहीं पीक हातास येईल. पण ही गोष्ट केवळ विनतोडीची आहे. एथे काय ती ईश्वरेच्छा प्रबल!

तुर्कस्थान ची लढाई सुरू होणार असें खास झाले. वादशाहानें स्पष्ट कळविले कीं, युरोपांतील राजे लोकांचे मागणें आमच्यानें कबूल करवत नाहीं, व आह्मास असा अपमान सहन करण्यापेक्षां मरण वेहेतर वाटते. अशी १८ वे तारखेची तारायंत्रांतून बातमी आली आहे. यावरून आपसांतील वाढाघाटीचा आतां निकालच झाला. सर्व राजांचे वकील आप-आपले ठिकाणां आतां परत जातील व लवकरच लढाई सुरू होईल. ही गोष्ट मोठी दुःखाची आहे. अजून परमेश्वर रुपा करून युध्दाचे बीजाचा मोड करो.

वऱ्हाड

सर रिचर्ड मीड सा. के. सी. एस. आय. हैदराबादचे रेसिडेंट यांची स्वारी मंगळवारी या मागे उमरावतीस गेली व तेथे बुधवारी दरबार झाला. गुहवारी तेथील विंशप स्थले व कामे पाहिली व कोणाकोणाच्या भेटी घेतल्या. व शुक्रवारी तेथून या वयास निघाले तेव्हां स्टेशनावर उमरावतीच्या वकील मंडळीनीं मोठा तंबू देऊन पानसुपारीचा समारंभ केला होता. त्यांच्या आदरास मान देऊन व संतोष दाखवून स्वारी निघाली ती साडेपाच वाजतां अकोल्याच्या स्टेशनावर आली. तेथे बहुत मंडळी त्यांच्या पेशवाईस गेली होती त्यांच्या त्यांच्या भेटी झाल्या. रावबहादुर नारायणभाई डायरेक्टर उमरावतीस गेले होते ते याच गाडींतून परत आले

त्यांनी आपले बहुतेक डिपुटी इन्स्पेक्टर मुलाकतीसाठीं बोलाविले होते व आपमाणें ते आले होते त्यांची व मास्तरलोकांची रेसिडेंट साहेबांशी ओळख करून दिली व त्या प्रत्येकाशी रेसिडेंट साहेब थोडे थोडे बोलले नंतर गाडींत बसून कमिशनर कचेरीकडे राहण्याचे जागीं गेले व शनिवारी सकाळीं डिपुटी कमिशनर कचेरी, जेल, नरीचाबांध, व मिडलहासस्कूल पाहण्यास गेले होते. व दोनप्रहसून टौनहालात दरबार झाला त्याची हकीकत दुसरीकडे दिलीच आहे. आज सकाळीं हायस्कूल पाहण्यास जाणार होते, परंतु पर्जन्या असल्यामुळे गेले नाहींत. व सायंकाळचे गाडींतून हैदराबादकडे जाण्यास निघून गेले. या वेळींही स्टेशनावर पुष्कळ मंडळी त्यांस पोचविण्यास गेली होती.

निजाम सरकार कालचे शनिवारचे मागील शनिवारी दोन प्रहरीं हैदराबादस सुखरूप जाऊन दाखल झाले. त्यां करितां स्टेशनावर मोठी तयारी केली व रात्री आनंद प्रदर्शक चिराकदानही केले. सरकार स्वारी आजन्म प्रभृति कधीं बाहेर निघाली नव्हती व हा फारच मोठा प्रवास त्यांना करावयाचा होता त्याकरितां सर्व शहर व देश काळजीत होता ती त्यांची काळजी परमेश्वरानें निवारण केली व तेणें करून सर्वांस अतिशय संतोष झाला.

सर रिचर्ड टेंपल साहेब यांची नेमणूक दुष्काळसंबंधानें मद्रास इलाख्याकडे झाली आहे ते तिकडे जातांना ११ वे तारखेस हैदराबादस गेले होते. तेथे १५ दिवस राहून मंगळवारी पुढें गेले त्यांनीं तेथे उतरण्याचा आपला वंत पूर्वीं कळविला नव्हता तरी साहजिक रीतीनें फर्स्ट असिस्टंट रेसिडेंट साहेब स्टेशनावर गेले होते त्यामुळे त्यांची सर्व बरदास्त यथास्थित झाली. टेंपल साहेब बहादुर हैदराबादस पूर्वी रेसिडेंट होते हें आमचे वाचकांस ठाऊकच आहे.

निजाम सरकारचे दिवाण नबाब सर सालरजंग बहादुर जी. सी. एस. आय. यांस १७ तोफांची सलामी झाली. तशीच नबाब अमिरे काबीर शमसुल उमराव बहादुर प्रधान यांस ही १७ तोफांचे सलामीचा मान मिळाला.

रा. रा. हरी रामचंद्र रोहणखेडकर व वऱ्हाडांतून पास झालेले पहिले बी. ए. रेसिडेंट साहेबांस भेटण्याकरितां एथें आले आहेत.

उमरावती हायस्कूलाची स्थिति चांगली नसल्यावरून ते बंद करून एकच हायस्कूल ठेवावें अशी वाटाघाट चालली आहे.

क्या० गनत्राप साहेब यांस आफिशियेटिंग डिस्ट्रिक्ट पोलिस सुपरिंटेंडेंट नेमल्याविषयी पहिले तारखेच्या रेसिडेन्सी आर्डरमध्ये लिहिले आहे.

मे० कर्नल नैभाई साहेब कमिशनर हे अलिशान रेसिडेंट साहेब उमरावतीहून एथें आले त्यांचे बरोबर आले होते. ते जखरीच्या कामामुळे १२ चे गाडींतून आज उमरावतीकडे गेले

वणी जिल्ह्यांत एकमद्रासी बारिस्टर पोलिस खात्यांत शिरला आहे असेडेकन टाइम्स मध्ये लिहिले आहे. पण ही गोष्ट खरी प्र सावी. आमचे मद्रासी बारिस्टर गिात अक्ष्मापति नायडू पोलिस खात त्यांचे आनाहीत व ते एकटेच काम भाषण केले. मारिस्टर आहेत.

गुलाब ही शाल्या — व होण्या पूर्वीं एका लहा पायोनियरच्या मध्यभागीं घेऊन कोमल नैभाई साहेबांवाजानें सभेचे अध्यक्ष खेरीस इकडील नोंदच्या स्तुतिपर खालील धारयुक्त वर्तमान आहे. ग ए मोठी आनं नागपुराकडील मि० डब्ल्यू नंतर यक्षानीची नेमणूक होण्याचा संभव आहे, त्याच पत्रांत लिहिले आहे. कर्नल नैभाई साहेबा सारखे दयाळू, सुशील, हुशार, व लायक सरदार वऱ्हाडांतून जातात ही वऱ्हाडच्या दुर्दैवाची गोष्ट होय. त्यांचा विसर पाडील असा दुसरा सरदार मिळणें ही रयतेच्या नशीवाची गोष्ट आहे. जुडिशियल कमिशनर व पोलिसचे इन्स्पेक्टर जनरल हे ही जाणार तेव्हां बरीच अदला बदल होईल असे वाटते.

वणी जिल्ह्या नजीकचे बरोडच्या खाणींतील कोळसे आगगाड्यांच्या चांगले उपयोगी पडतात असा त्यांची परीक्षा होऊन निर्णय झाला. हें फार चांगले झाले. आतां तेथे कोळसे काढण्याचे मोठाले कारखाने चालू होतील.

उत्तर हिंदुस्थानांत अलिगड येथे मुसलमान लोकांचे मुलांकरितां कालेज स्थापन झाले याला निजाम सरकारांनी २०००० रुपयांची नेमणूक करून दिली असें समजते.

क्या० मेन साहेब असिस्टंट कमिशनर रजेवरून परत आल्यानें क्या० ग्रांट साहेब आफिशियेटिंग फर्स्ट क्लास होते ते सेकंड क्लास असिस्टंट झाले.

रेसिडेंट साहेबांस भेटण्याकरितां रा. रा. वामनराव वाळाजी, वामनराव गणेश व विनायक रामचंद्र वाशिम, बुलढाणें व यवतमाळ येथील डिपुटी इन्स्पेक्टर एथें आले आहेत. तसेच मे. तानुदीन साहेब व वाशिमचे असि० कमिशनर, अडगावचे रा. रा. पुरुषोत्तम रावजी एकस्ट्रा असि० फ०, बुलढाण्याचे रा. रा. नारयण बानाजी लोकल फंड इंजिनियर, खामगावचे रा. रा. शंकरराव रामचंद्र क्लार्क, उरती प्याचे मि० एदलजी क्लार्क इत्यां ११ लळ मंडळी आली आहे.

सला तुं करी! बापुचें त्वत्करी काम विघ्नास ने वल याची राजासने

वर्तमान

मुंबईच्या ग्रांट मेडिकल कॉलेजांत गुजराथी एक ह्यास होता तो कमी करण्याचा ठराव झाला. व मराठी ह्यास आहे तो लवकरच कमी होईल.

प्रयागास संक्रांतीचे दिवशी मोठा पाऊस पडला. व या आठवड्यांतही २।२ दिवस तेथे पाऊस पडला.

पुण्याचे प्रसिद्ध गृहस्थ रा. रा. सोन्या बापू मांडे बडोद्याकडे होते ते मरण पावले. लॉ डिप्युटी इन्स्पेक्टर— बंगाल इलाख्यांत भिसेस मन मोहिनी हुईलर इला मुधिराजलाल यांचे जागेवर डिप्युटी नेमिले.

विर्याटणे करित फिरत आवेरीच्या सुमारास याजला पुन्हा गादी-कोणी सरकारांत अर्ज आहे.

महाराष्ट्री महिन्यांत रेलचे कानफरन्स आणार आहे त्यासमयी तिसरे ह्यास प्यासे जर लोकांस काय दुःखे आहेत व ती निवारण करण्याचे अगस यासंबंधाने रावराजे दिनकराव एक कागद वाचणार आहेत.

इसदेशचे इंजिनियर खिवाकडे चांगल रस्ता व मोठमोठान्या वाहिरी तयार करण्याकडे गुंतले आहेत.

१३वे तारखेस व्हाईसराय कलकत्यास जाऊन दाखल झाले.

सर जानस्ट्रे साहेब तंबकूर कर वस विण्याच्या खटपटींत आहेत.

सर रावट फ्रियर साहेब पुढील पहिल्यांत केप आफ गुडहोपचे गवरनरचे काम पाहू लागतील.

अयोध्याप्रांत कमिशनरी अमलाखाली आहे तो नार्थवेष्ट प्रांतिहन्सेस इलाख्यांत सामील करणार.

मद्रास इलाख्यांत महामारीचा उपद्रव आहे.

दिल्लिस स्त्रियाकरितां इस्पितळ बांधण्याचे कामास व्हाईसराय यांनी १०००० रुपये दिले.

६० तोफा, ९००० उंट व इतर लश्करी तयारीचे सामान खीपरपासचा बंदी वस्त ठेवण्यासाठीं रावळपिंडीस पाठविण्याची तयारी चालली आहे.

मुंबई इलाख्यांत रिलीफ संधी कामावर ३ लक्ष मनुष्ये अन्नास लागली आहेत दिल्लीदरबारांत शिवास निशाण व मेडल नजर दिले व व्हाईसराय साहेब यांच्याशी पुष्कळ बोलले पण त्या सर्व समांभांत शिवांनी केवळ मौनव्रत धारण केले होते याबद्दल तेथे असलेल्या सर्व लोकांस मोठा चमत्कार वाटला व वर्तमान पत्रांतूनही याची चर्चा झाली. हल्लीं या विषयी असा बूट बाहेर पडला आहे कीं शिवांची प्रकृती त्या दिवशीं बिघडलेली होती व ते मोठ्या जिवाच्या करारावर या वेस तेथे हजर झाले होते व उन्हांतून होते ह्णून त्यांच्याने एक शब्द बोलावला नाही.

र संबंधानें पदव्या दिलेले मान.

दर ह्या गृहस्थांस कौन्सलर नेटिव ह्या गृहस्थांस कौन्सलर नेटिव ह्या

आफ दि एम्प्रेस ह्णजे चक्रवर्तिनीचे मंत्री केले.

बुंदीचे राजे, काश्मीरचे महाराज, शिंदे होळकर, जयपुरचे महाराज, शिंदेचे राजे रामपुरचे नबाब, व त्रावणकोरचे महाराज इतके राजे व मद्रासचे गवरनर, मुंबईचे गवरनर, बंगालचे व वायव्य प्रांताचे लेफ्टिनेंट गवरनर, हिंदुस्थानचे कमांडर इन चीफ व हिंदुस्थान सरकारच्या कौन्सलचे सभासद.

नाइट ग्रांड कमांडर झाले ते:— बुंदी, भरतपुर, काशी, एथील राजे व अर्कोटचे प्रिन्स.

एक्स्ट्रा नाइट ग्रांड कमांडर. चक्रवर्तिनीचे तृतीय पुत्र हिज रायल हायनेस आर्थर विलियम पेन्निम आलबर्ट ड्यूक आफ कनाट व अर्ल आफ ससेक्स. नाइट कमांडर.

कोलापुरचे राजे, धारचे पवार, द्रांगराचे राजे, नवानगरचे जाम, व कांहीं युरोपियन.

कंपानियन आफ दि स्टार आफ इंडिया बंगला दिल्लीचे नबाब, काश्मीरचे दि बाण, विश्वनाथ नारायण मंडलीक, वी कृष्णप्या अनगार डिप्युटी कमिशनर, भान नगरचे कारभारी, त्रावणकोरचे दिवाण, इंदूरचे बक्षी खुमानसिंग सेनापति, जावन्याचे कारभारी, मयुरेचे गोविंददास शेट, व मुंबईचे डोसाभाई फ्रामजी यांशिवाय युरोपियन लोक नागपुरचे चीफ कमिशनर ब्रह्मदेशचे चीफ कमिशनर, पोस्टावरील डायरेक्टर जनरल, कलकत्याचे पोलिस कमिशनर, अर्नाल्ड साहेब पुनाकालिजाचे माजी प्रिन्सिपाल इत्यादि कित्येक आहेत

शिवाय किताब

गायकवाड यांस फरजंदी खासी दलित इंग्लिशिया, शिंदे यांस हिंसम अस सुलतानत, होळकर यांस इंदूर महेंद्र वहा दूर, काश्मीरकर यांस सिपरी सुलतानत, अजयगड व हिजावर एथील राजांस सवाई चिरकारीचे राजास सिपादरी उलमुल्ल व दतियाचे महाराज यांस लोकेद्र व राजे दिनकरराव यांस राजा मुशीरी खास वहादूर.

ज्यांस महाराज केले ते धार, समथर, केवजर, पुरी व सुसंग एथील राजे, राजे जोतिंद्रमोहन तागोर, जगदेंद्रनाथ राय, कृष्णचंद्र, महिपतशिंग, नरेंद्रकृष्ण व रायनाथ तागोर.

महाराणी राणी हरसुंदरी, राणी हिगणकुमारी, राणी सुरतसुंदरी

राजे वहादूर विहारचे, विरभूमचे वगैरे दहा बारा राजांस राजेवहादूर किताब मिळाला.

राजे. दिगंबर मित्र, सर टी माधवराव, नागपुरचे नाना अहिरराव व आणखी कांहीं गृहस्थांस राजे असा किताब दिला.

राववहादूर. दाजी निळकंठ नगरकर, गोपाळराव

हरी देशमुख, जगजीवनदास खुशालदास, हरी नारायण पे० इन्स्पेक्टर, केरो लक्ष्मण लुत्रे, खंडेराव विश्वनाथ रास्ते, माधवराव वासुदेव बर्ने, नारायणराव अनंत

मुतालिक, नागयण भाई दांडेकर, भगवंत नाहर देशपांडे, प्रेमाभाई हेमाभाई, शिव राम पांडुरंग, सदाशिव रघुनाथ जोशी, त्रिमळराव व्यंकटेश, विनायक जनार्दन कीर्तने, वामनराव पितांबर, वासुदेव बापू जी वगैरे.

रायवहादूर बाबू किस्तोदासपाल हिंदू पोस्टीयट कर्ते, डाक्टर राजेंद्र लालमित्र वगैरे.

राव साहेब गोविंदराव कृष्ण भुसकुटे वऱ्हाणपुरकर, माधवराव गंगाधर चिटणीस नागपुरकर, राजाबा मोहित नागपुरकर वगैरे.

खान वहादूर काजी शानुद्दीन, खरशेटजी रस्तमजी, मौलवी मासुमशा वगैरे.

या शिवाय राय, राव, सरदार, वहादुर, ठाकूर, नबाब, खान इत्यादि कित्येक पदव्या कित्येक गृहस्थांस दिल्या आहेत.

तोफाविषयी विकटोरिया चक्रवर्तिनी यांस तोफा १०१ राज निशाण (बावटा) यांस तोफा ३१ व गवरनर जनरल व्हाईसराय यांस तोफा ३१

२१ तोफेचे राजे गायकवाड, निजाम, हैसूर १९ तोफांचे राजे भुपाळची वेगम, शिंदे, होळकर, काश्मीरकर, खिलातचे खान, कोलापुरकर, उदेपुरकर व त्रावणकोर.

१७ तोफा भावलपुर, भरतपुर; बिकानेर, बुंदी कोचीन, जयपुर, केरोली, कोठा, कूच, जोधपुर, पतियाळ, रेवा एथील राजे.

१९ तोफा अलवार, देवास; धार, धोलपुर, डोंगरपुर, दतीया, इंदूर, जसलमीर, झालावर खेरपुर, किसनगड, प्रतापगड, सिरोही, सिकीम, उरच्या, एथील राजे.

१३ तोफा काशी, जावरा, कुचबिहार, रामपुर; रतलाम रिपरा एथील राजे.

११ तोफा अजयगड, वनसवाडा, बावजी, भावनगर, बिजावर, कर्वाचे, चिरकारी, चंबा, चतरपुर, द्रांगरा, फरीदकोट, शानुना, शींद, जुनागड, हिलासपुर, कपूरथला, मांडवी, नभा, नवानगर, नरशिगगड, पालनपुर, पोरबंदर, पाना, राधनपुर, राजगड, राजपिपळी, सितामा, सिलाना, सिरमूर, सकेत, समथर, टांक एथील राजे.

९ तोफा अलीराजपुर, बालसीनोर, बारीया बरबानी, छोटाउदेपुर, फदली, लोहेज, लुनावडा, मालरकोटला, नागोद, सावंतवाडी व साथ एथील राजे.

खासगी अधिक तोफा. सदरील तोफांचा मान घराण्याच्या संबंधाने झाला— याशिवाय या राज्यघराण्या पैकीं कांहीं हल्लीं असलेल्या पुण्यास यांच्या हयाती पर्यंत कांहीं अधिक तोफांचा मान दिला तो येणे प्रमाणे.

२१ तोफा. महाराज दिलीपशिंग, महा० जपानो

राव शिंदे, महा० तुकोजीराव होळकर, महा० सवाई रामशिंग जयपुरकर, महा० रणवीरशिंग काश्मीरकर, महाराज श्रीराम-वर्म त्रावणकोरकर, व महा० सज्जनशिंग उदेपुरकर.

१९ तोफा. बंगालचे नबाब नाजीम, जोधपुरचे, नेपाळचे व रेवाचे महाराज.

१७ तोफा. नबाब अलीजा अमीर उलमुल्ल भूपाळ, नबाब सरसालरजंग हैदराबाद, नबाब अमीर कार शमसुल उमराव हैदराबाद, किसनगडचे, टांकचे व उर्चीचे राजे.

१९ तोफा अर्कोट, भावनगर, द्रांगरा, जुनागड, नवानगर, रामपुरचे राजे व भूपाळची वेगम.

१३ तोफा बर्दान, शींद, नभा, पन्नातांजोर व विजयनगर एथील राजे.

१२ तोफा माकुलाचे नकीव व शाहाराचे जमादार

११ तोफा मोलरकोटला, मोरवी व तेहरीचे राजे ९ तोफा वासडा वगैरे १७ ठिकाणचे राजे.

जाहिरात

BANK OF BOMBAY
KHAMGAUM BRANCH.

खामगाव एथील मुंबई ब्यांकेची शाखा रुपये ५०० व ज्यास्त रकम नियमित मुदतीने अमानत ठेवण्यास तयार आहे. व खाबदल्लय शर्तीची माहिती खामगाव एथील ब्यांकेचे आफिसास अर्ज केला असता मिळेल.

तारीख १४ माहे सप्तंबर १८७६ इसवी.

Harry H. Hynes.

Agent

नोटिस.

वामनराव गोविंदराव जमादार दुकान मूर्तेजापुर तालुके मजकूर जिन्ह उमरावती यांस खाली सही करणार याजकडून नोटिस देण्यांत येते कीं तुम्ही ता. ३ डिसेंबर सन १८७६ इसवीचे वऱ्हाडसमाचारांत नोटिस दिली त्यास कासमपुरचे जवारीचे पेव आझी तुम्हापासून घेतले नाही अदावतीने ही नोटिस असोन यांत लिहिलेला सर्व मजकूर खोटा आहे या नोटिसाचा खर्च नोटिस पावण्यासून आठ दिवसांचे आत पाठऊन द्यावा जर न पाठवाल तर दिवाणीत फिर्याद करून भरून घेऊं कळविं तारीख १४ माहे जानेवारी सन १८७७ इसवी.

(सही) बाळाराम रामधन मारवाडी
दस्तुर खुर

हें पत्र अकोले एथे खंडेराव बाळानी कडके यांचे वऱ्हाडसमाचार छा.छा. प्र.

२

अकोला, वऱ्हाडस

नाम.	रुपये.
रा. रा. बापूजी रंगनाथ	१
„ ज्येठकराव यशवंतराव	४
„ रामराव देशपांडे	२
„ माधवराव पेंकार	१
„ रामराव व्यंकटेश	२
„ पर्वतराव पाटील	२
„ नाना कुळकर्णी	२
„ रावजी मनसाराव	२
„ हरि मोरेश्वर शेवडे	२
शेट बापूसा सावजी	१
मे० बदी उदीन काजी साहेब	१
„ डाक्टर सा. नि. चा. डिस्पेन्सरी	१
„ महमद शेरीफ	१
रा. रा. ज्येठकराव मिराल बकील	१
„ रावजी राधव बकील	१
„ तुकारामपंत बकील	१
„ नागोराव मुन्सरोम	१
„ केशवराव बकील	१
„ दामोदरपंत बकील	१
„ मोतीलाल रामलाल बकील	१
„ बासुदेव नारायण देशपांडे	१
„ गोविंदराव ताया डोरले	१
„ गोविंदपत कुळकर्णी	१
„ यादवरावशादा कुळकर्णी	१
„ गोपाळराव कुळकर्णी	१
„ शितारामपंत कारकून	१
„ नारायण हरि धारपुरे	१
„ मगनप्रसाद	१
„ केशव बासुदेव	१
„ रामचंद्र मासति	१

नाम.	रुपये.
सुपरइंटेंडेंट	११७५
कलक रटन आसि. सु.	७९५
हिंदुपेट्रियट — के डिप्टी अकौंटेंट	१०००
इंडियनमिरर — क्वांटनमेंट माजि.	१०००
अमृतनजारपाविक हिमामुदीन आसि. क्वांट.	
उर्दू गाइड — मौलवी	१०००
जामे जहानुका — रेलवे जुडि. सु.	५००
भारतसंस्कारक — चापलेन	५००
सुलभसमाचार — पोलिसखाते	
इंदुप्रकाश — जनरल	१५००
प्रभाकर — शाम	१००
रास्तगोफतार — जालगा	१००
जामे जमसेद — एदलजी धाडी.	
बाबेसमाचार — माणकजी बरजोरजी	
कशाफुलअखबार — मीर अमनअली.	
लाहोर.	
कोहिनूर — मुनशी हरसुखराय.	
पंजाबअखबार — मुनशी शमसुदीन	
अकबरी अंजुमन — मुनशी महमद लतीफ	
चिनसुरा	
साधारणी — उखोचरण सरकार	
डाका.	
डाकाप्रकाश — बाबु महेशचंद्र विश्वास.	
भागलपुर.	
भागलपुरग्याशेट — मौलवी इमदारअली.	
वऱ्हाड	
वऱ्हाडसमाचार — खंडेराव वाळानी फडके	
आग्रा.	
आग्राअखबार — काजी युसुफअली.	
अलाहाबाद.	
नरउलअखबार — मुनशी सदासुकलाल.	
मिरत.	
लारेन्स ग्याशेट — सय्यद जमालुद्दीन,	
काशी.	
काशीपत्रिका — बाबु बालेश्वर प्रसाद,	
लखनौ.	
आपुर	
औध अखबार — मुनशी नवल कि.	

वऱ्हाड

निजामसरकारास दिल्लीचा प्रवास सुखाचा झाला झणून हैदराबादची रयत खास मानपत्र देणार आहे. व आकारितां १०००० रुपये जमाविले आहेत.

सर रिचर्ड मीड साहेब के सी एस आी य रिसिडेण्ट हैदराबादेस सुखरूप जाऊन पोचले यावरून आना दुसरीकडे नेमणार असे जे वर्तमान उठले होते ते निराधार होय. व निजामसरकार आणि इंग्लिशसरकार यांचा सद्गुण संस्थापनाचा जो गा होता. सर्व वर्तमानपत्र कर्त्यांचे तंबू न वळ जवळ होते व खास करितां एक लाम ब्रिगी ही करून दिली होती व सर्व ठिकाणची वर्तमानपत्रे सरकाराने तेंथें मागाविली होती. तेंथें दररोज सर्व नेटिव वर्तमानपत्र कर्त्यांचा समाज मिळे आणि भाषणें व विचार चालत आणि एकमेकांच्या स्थिती रीतीची एकमेकांस माहिती होई तेंथें करून सर्वांस अखंत समाधान वाटे.

याच समाजांत कियेकांचे सूचनेवरून असा विचार निघाला कीं सर्व देशांतील वर्तमानपत्र कर्त्यांची सुख दुःखे सर्व पत्र कर्त्यांस कळावी व सर्वांचे दळण वळण चालू रहावे व उत्तम प्रतीच्या पत्र कर्त्यांकून सामान्य प्रतीच्या पत्र कर्त्यांस सहाय व बुद्धिवाद मिळावा, या साठीं सर्व वर्तमानपत्र कर्त्यांची एक सभा असावी व तिला नेटिवप्रेस असोसिएशन असें नाव द्यावे. हा विचार सर्वांस मान्य होऊन लागलीच सभेची स्थापना झाली व स्यानेजि ग कॅमिटी कडून तिचे नियम झाले यात एक उत्तम नियम असा झाला आहे कीं प्रति वर्षी हे असोसिएशन कोणत्या एका मध्य ठिकाणी कांहीं दिवस जमत जावे व त्या वर्षांत घडलेल्या गोष्टींचा आणि पुढील वर्षी करितां करावयाच्या अवश्य सूचनांचा विचार होत जावा या प्रमाणे प्रति वर्षी सर्व वर्तमानपत्र कर्त्यांचा असा समाज एकत्र मिळत जाईल तर खचित त्या पासून फायदा होईल यांत संशय नाही.

याच सभेस दुसरा एक ठराव झाला होता कीं असा समाज जमण्याचा प्रथम चा सुसमय लाई लिटन साहेब व्हाईसराय व गव्हर्नर जनरल यांनी आणि सवव खास सर्वांनी भेटून एक मानपत्र द्यावे. व ती गोष्ट खास कळवितां याचा निरोप आला कीं सर्व मंडळींच्या वतीने एक डेप्युटेशन पाठवावे त्याप्रमाणे बारा पत्रांचे डेप्युटेशन पाठविले ते येणे प्रमाणे.

हिंदुपेट्रियट इंडियनमिरर
अमृत नजारपाविका साधारणी
उर्दूगाइड इंदुप्रकाश
रास्तगोफतार वऱ्हाडसमाचार
कोहिनूर औधअकबार
काशीपत्रिका आग्राअकबार

या प्रत्येकांची व्हाईसराय साहेबांनी भेट घेतली व खास मानपत्र पाहिले व ते बाबू सुरेंद्रनाथ ब्यानर्जी निजवत हिंदुपेट्रियट यांनी वाचून दाखविले खातील तासपये:—

याची सुन झणाविते व हिला विष्णु नावाचा एक मुलगा आहे.

मि० नोलिस साहेब एथील स्माल काज जडज यांनीही विलायतेस जाण्या करितां २ वर्षांची रजा मागितली आहे व खास हुकूमही आला आणि त्या सेवा जाणार असे समजते. हे पहिलेच सरकाराने डायरेक्टर व इन्स्पेक्टर व आ महिना अखेर पावेतो एथोन समारंभ रिसिडेण्ट साहेबाचे दरवापरितां आझी नेटिव युरोपियन अधि कर्त तर आझी आपण्यळी परत गेले. दु अन्याय केला असें होईल. वतम. वकर्ते या नात्याने हमेशा टीका करणे हे व आमचे कर्तव्यकर्म आहे व सरकारच्या कटांही कुर्याविषयही कधी कधी कठोरपणे आझास टीका करावी लागते, तथापि आझी आपल्या तर्फे व देशातील सर्व विद्वानांच्या तर्फे असें खात्रीने सांगूं कीं आझी निःसीम राजनिष्ठ आहो. मग इंग्लंडच्या गादीवर व चक्रवर्तिनी साहेबांवर आमची पूर्ण भक्ति आहे. शेवटीं आझी इतकेच इच्छितो कीं, वर्तमानपत्रकर्ते झणून जे हक्क आझी उपभोगितां ते राजा व प्रजा यांच्या फायद्याकरितां व सुखाकरितां निर्विध चालू ठेवावेत व त्यांची वृद्धी करावी.

हे ऐकून व्हाईसराय उभे राहिले व खात्री या मानपत्राचे संघाने उत्तरा दाखविले व सांगितले तें असे:—

राजनिष्ठ व सन्माननीय अशीं पुष्कळ मानपत्रे आज मला आलीं खास सर्वांस समर्पक व विस्तारयुक्त उत्तरे देण्यास आझास वेळ नाही ही गोष्टी आहे असे कियेकांचे उत्तराचे प्रसंगी आझी बोलून दाखविले तोच प्रसंग आतां आला आहे. या नेटिव वर्तमानपत्रकर्त्या मंडळी कडून आलेल्या मानपत्रांतील स्वाभिभक्तीचे व राजनिष्ठेचे रसभरीत व मनोविधक उद्गार ऐकून खास यथास्थित उत्तर देण्यास वेळेची कमताई आहे याबद्दल मला विशेष दुःख वाटत आहे. हिंदुस्थानातील प्रजेची आपल्या चक्रवर्तिनी साहेबांवर जो दृढतर निष्ठा आहे तिजविषयी जर क्षण मात्र मला कांहीं संशय येता तर चक्रवर्तिनी साहेबांच्या प्रतिनिधी या हुद्द्यास मी नालायक ठरलो असतो असे मला वाटते. एतद्देशीय सकल प्रजेच्या अभिमताचे प्रसिद्ध व विशेष प्रकारचे मुल असे जे तुझी नेटिव पत्रकर्ते त्या तुझापासून समाधानतेची व स्वाभिभक्तीची अशी प्रतिज्ञावचने या महोत्सवाचेठायीं सर्वांदेखत गृहण करण्यास मला परम संतोष वाटत आहे. सद्गृहस्थही, प्रत्येक मनुष्याला संतुष्ट ठेवणे संभवनीय नाही; आणि हिंदुस्थानच्या राज्य कारभारांत मजकडून जी जी कामे घडलेली आहेत ती ती सर्वच सर्वांला प्रिय झाली असतील असे इच्छिले नाही, परंतु मी असे मानितो कीं राज्य कारभारप्रकारांत रास्त टीका होणे हे मोठे गुणावह पौष्टिक आहे. सर्वजनिक टीकेच्या हक्काची कधी अवगणना होणार नाही व नेटिव वर्तमानपत्रकर्ते आपल्या कर्तव्यास विसरणार नाहीत असा मला भरवसा आहे व तुझी सर्वजण दिल्लीस आला या योगाने मला फार संतोष झाला. आपले मानपत्र

वऱ्हाडसमाचार

मिति माघ शुध ११ शके १७९८

एतद्देशीय पत्रकर्त्यांचा समाज.

लाई लिटन साहेब हिंदुस्थानचे गवर्नर जनरल यांनी दिल्लीचे दरबारचे प्रसंगी ज्या कियेक गोष्टी केल्या यांत एक नवीन व मोठी गोष्ट केली. ती कोणती झणाल तर या देशाच्या पुष्कळ वर्तमानपत्रकर्त्यांस दरबारचा समारंभ पहाण्यास खात्री पाहुणे बोलाविले. या मार्गे कोणत्याही अधिकाऱ्याने कोणत्याही प्रसंगास असे नेटिव एडिटर लोक कधी एकत्र बोलाविले नव्हते झणून ही गोष्ट इतिहासादाखल आमचे लोकांनी लक्षांत ठेविली पाहिजे. या प्रसंगी कोण कोणत्या ठिकाणच्या कोण कोणत्या पत्रांस बोलाविले होते व खास कोण कोण गेले होते ते आझी सर्वांच्या माहितीकरितां येथे लिहितो.

एडिटर लोकांच्या या एकत्र जमण्या पासून आपल्या देशाचे सुख वाढण्याचे व अडचणी कमी होण्याचे आणि वर्तमानपत्रांची वजनदारी वाढण्याचे एक विशेष प्रकारचे बीजारोपण झाले आहे. असे झणण्यास हरकत नाही. योज्या महिन्यामागे फार भीति उत्पन्न झाली होती कीं सरकार नेटिव वर्तमानपत्रकर्त्यांची स्वतंत्रता हिसकून घेणार, ती गोष्ट अगदी खोटी आहे असे या प्रसंगी लाई लिटन साहेबांच्या भाषणावरून स्पष्ट ठरून आले ही मोठी संतोषाची गोष्ट आहे. वर्तमानपत्रकर्त्यांस लिहिण्याची मोकळीक ठेवण्याने ज्याप्रमाणे प्रजेस सौख्य आहे त्याचप्रमाणे राजासही आहे. वर्तमानपत्र दोघांचीही सारखी कामगिरी वजावते. बंड, दंगे वगैरे होतात ते लोकांस सरकार संघातील खरी स्थिति समजण्यामुळे होतात सवव वर्तमानपत्रांतील लेखाने तशा वाईट गोष्टींस उत्तेजन मिळत नाही हा सरकारास फायदा होतो व रयतेकरितां सरकाराने जे करावयाचे खास कसर झाल्यास वर्तमानपत्र सरकारास शत्रू लावते तेंथें करून रयतेचा फायदा होतो. याजकरितां सुधारलेल्या राष्ट्रांत वर्तमानपत्रांची फार अवश्यकता असते व ती परमेश्वराचे रूपेने इंग्लिश सरकारचे राज्यापासून आपले देशास प्राप्त झाली आहे, ही फार मोठी गोष्ट नव्हे काय? अस्तु.

चक्रवर्तिनी सिंहाकोडे आझी लवकरच पाठवून देऊं.

हा जबाब फार समर्पक होता व नेटिव पत्रकार्याचा खासगी रीतीने भादर केल्या प्रमाणेच पब्लिक सभेत त्यांचा चांगला गौरव केला व बरिष्ठ सरकारचे वर्तमानपत्राविषयीचे मत प्रसिध्द केले येणेकरून डेप्युटेशनतील मंडळीस मोठी कृतकृत्यता वाटली व हिंदुस्थानातील सर्व वर्तमानपत्र कार्यास व त्यांचे हितेच्छेस या गोष्टीपासून संतोष वाटेल यांत संशय नाही. आमची इच्छा आहे की हे नेटिवप्रेसअसोशियेशन प्रतिवर्षी अवश्य भरत जावे व परमेश्वराने त्याला आपला आशीर्वाद द्यावा.

वऱ्हाडांतील आफिसर नोकांचे पगार

(ता. १ जानेवारीचे सिव्हिल लिस्टावरून)

अलीशान रोसिडेंट साहेब	११००
फर्स्ट असिस्टंट रोसिडेंट	१०००
सेकंड असिस्टंट	९००
मिलिटरी सेक्रेटरी	११००
रोसिडेंट आफिसाकडील	
ए. अति. क. (मि. प्रयारी)	४८०
कर्नल नैभाई कमिशनर	३०००
कर्नल अलार्डिस जु. क.	२२१०

डिप्युटी कमिशनर.

मेजर हडलस्टन	१८१३९५४
मेजर बुशनी	१६६६१०८८
क्या. म्यान्स्की	१३३३९५४
मि. हार्डन	"
क्या. मेकंजी	"
मेजर फिट्झरलड	११९९८८१०

असिस्टंट कमिशनर.

ले. क. मेजीस	१४९०
क्या. वुलक	८००
मेजर मेन	८००
मेजर लाटण	८००
मि. नौलिस	८००
मि. दस्तुर वाहिमनजी	७००
क्या. ग्रांड	१०९०
मि. ताजुद्दीन हुसेन	७००
मि. निकोलेटस	७००
क्या. रोनिंक	७००
मि. इलियट	९००
मि. डनलप	"
मि. क्वाटस	"
मि. हेर	"
खा. व. महमद शाबुद्दीन	४९०
मि. एदलजी बइमनजी अझ्याची	२००

एकर्टा असिस्टंट

मि. डेविस	७००
मि. वर्स	९७९
मि. बापुजी रंगनाथ	४००
" पुरुषोत्तमराव	"
" आत्माराम भिकाजी	३००
" श्रीकृष्ण नरहर	"
" अबदुल हक	२९०
" रामराव गोविंद	"

शिवाय

मि. डिसडेल कान्सर्वेटर	७००
मि. प्रहोस्ट असि. का.	२९०
मि. बाल्टन	१०९
मि. म्याकगावन पोस्टावरील	
चीफ इन्स्पेक्टर	१०००
मि. मेकलाग्लिन पोस्ट इन्स्पेक्टर	३००

बाबू राधिकानाथ	१००
मि. वैन सर्व्हे सुपरइंटेण्डेंट	११७९
क्या. पेंवरटन आसि. सु.	७९९
मि. म्याके डिप्युटी अकौंटेंट	१०००
मेजर मेन क्वांटनमैट माजि.	१०००
मि. शेख हिसामुद्दीन आसि. क्वांट.	
माजि. व पोलिटीकल असिस्टंट	६००
क्या. डाव्स रेलवे जुडि. सु.	८००
रेवरेंड हेडन चापलेन	९००

पोलिसखाते

ले. क. मिलेट इन. जनरल	१९००
क्या. लेन सुपरइंटेण्डेंट	९००
मि. राइट	७००
मि. कंवरलिंग	७००
मि. काटप्रेव	६००
मि. मोफट	६००
मि. गनत्राप	६००
मि. हीथ असि. सु.	४००
मि. हावसन	६००

विद्याखाते.

रा. व. नारायणभाई डायरेक्टर	१०००
मि. श्रीराम भिकाजी इन्स्पेक्टर	३००
मि. एटकिन हेडमास्तर हायस्कूल	४००
मि. म्याकिटाश	३००

वैद्यकखाते.

सरजन मेजर उइंडा रोसि. स.	१७७८६
" " आवट स्पानिटरि क.	१२००
सरजन लिटल	४७९
आनररी सरजन हावर्ड	७७९
असि. सर. चामरेट	७००
" मिनासी	"
" व्हाइटल	४९०
आनररी सर. अडॉंग	"

तहशिलदार

मि. अबदुलवारी इलिचपुर	१००
" विवकराव यशवंतराव मलकापुर	"
" गोविंदराव यशवंतराव बाळापूर	"
" अंबादास संतो यवतमाळ	"
" लक्ष्मण बाळाराम चिखली	१७९
" अबदुल अजीज केळापूर	"
" गोविंदराज अय्या मोशी	"
" यादअली दर्यापुर	"
" भास्कर महेश्वर अकोला	"
" मीर इनायत हुसेन उमरावती	"
" अबदुल रहमानखान वाशीम	१९०
" सखाराम दत्तात्रय जळगाव	"
" सादतमीर खान पुसद	"
" वामन नारायण चांदूर	"
" दोराबजी कावसजी खामगाव	"
" देवराव जयकृष्ण दारव्हा	"
" मीर मुबारकअली मूर्तिजापुर	"
" आर्देसर दिनसाजी अकौट	"
" हणमंत रामचंद्र मेहकर	"
" शाबासखान मंगरूळ	"
" सी. शेघाचलं मुदलियार	"
" सदाशिव भास्कर मेळघाट	८०

रजेवर असलेले आफिसर.

मेजर वेल डि. क.	ता. २११०१७
मेजर फ्यारर	ता. ३११०७
मि. क्रिश्चन	ता. २६१३१०८
क्या. यामसन	ता. २११६१०८

वऱ्हाड

निजामसरकारास दिल्लीचा प्रवास सुखाचा झाला झणून हैदराबादची रयत खास मानपत्र देणार आहे. व आकारिता १०००० रुपये जमाविले आहेत.

सर रिचर्ड मीड साहेब के सी एस ओ य रेसिडेंट हैदराबादेस सुखरूप जाऊन पोचले यावरून आना दुसरीकडे नेमणार असे जे वर्तमान उठले होते ते निराधार होय. व निजामसरकार आणि इंग्लिशसरकार यांचा सध्द संबंध टूट करण्याचे कामी यांचेच विशेष अग्य आहे असे पुण्याचे डेकन हेरलड पत्रांत लिहिले आहे.

गेले रविवारी अलिशान रेसिडेंट साहेब परत गेले तेव्हा स्टेशनवर आनी येथील वकील लोकांच्या स्वतंत्रपणे भेटी घेतल्या, त्याचप्रमाणे शिगावचे स्टेशनवर खामगावाहून आलेली वकीलमंडळी व झाकं आफ धि कोर्ट बगैरे मंडळीच्या भेटी मे. लाटन साहेब यांनी करून दिल्या असे समजते. रेसिडेंट साहेबाचा हा एक मोठा सद्गुण दिसून आला की ज्यांच्या ज्यांच्या खांच्याशी भेटी घाल्या त्या त्याजपाशी ते १०१९ शब्द बोललेच व तितक्यातच त्यांस थोडा तरी खांचा काहीबुध्दी वाद असे.

ले. क. मोजिस साहेब २२वे तारखेस येथे आले व दोन दिवस राहून उमरावतीस गेले. आतां क्यां ग्रांट साहेब परत येतील.

एथील डिप्युटी कमिशनर मेजर हडलस्टन साहेब यांस विलायतेस जाण्या करिता १६ महिन्यांची रजा मिळाली; परंतु ते कधी पासून रजा सुरू करणार ते अद्याप समजले नाही.

खामगाव व जलम यांचे दरम्यान फक्त येकच सकाळची गाडी असे तेणेकरून संध्याकाळी इकडून जाणारे व खामगावाहून मुंबईवाजकडे जाणारे उतारू लोकांस मोठा त्रास होतअसे याबद्दल खामगावचे लोकांनी रेलवेकंपनीकडे गाऱ्हाणे केल्यावरून पहिले तारखेपासून संध्याकाळीही दुसरी गाडी चालूठेवण्याचे त्यांनी कबूल केले आहे असे समजते.

अकोल्यास रा. रा. देवराव विनायक वकील यांकडे चोरी होऊन बायकांचे अंगावरील नद्य, काप बगैरे डागिणे पेटितून नाहीसे झाले. त्याचा पत्ता एथील पोलिसांने मोठे सिताफीने लाविला. यांचे कडे स्वयंपाकास जाणाऱ्या कृष्णाबाईने ते डागिणे पेटिला दुसरी किल्ली चालवून चोरिले व ते अशा गुप्त ठिकाणी डबींत घालून ठेविले होते की याविषयी लिहिल्यास लज्जा वाटते. पोलिसांने दोन बायां कडून तिला वाजूस नेववून निर्वस्त्र करविली व हात घालवून दागिणे बाहेर काढिले. ही प्रतापी कृष्णाबाई अहमदनगरच्या अबाळतेचे कै० गोविंद बाबांनी नगरपालिकेस देण्यांत आणिले.

यांची सून झणविते व हिला विष्णु नावाचा एक मुलगा आहे.

मि० नौलिस साहेब एथील स्माल काज जडज यानीही विलायतेस जाण्या करिता २ वर्षांची रजा मागितली आहे व खास हुकूमही आला आणि ते लवकरच जाणार असे समजते.

डायरेक्टर व इन्स्पेक्टर यांच्या स्वाग्या महिना अखेर पावेतो एथे रहाणार; नाकी रेसिडेंट साहेबाचे दरबारा कारिता आलेले नेटिव युरोपियन अधिकारी आप आपले स्थळी परत गेले.

मि० नूरखान वऱ्हाडांतील हिंदुस्थानी शाळा वरील डिप्युटी इन्स्पेक्टर गेले रविवारी येथे आले.

गेल्याअठवड्यांत सतत पडत असलेला पाऊस या सोमवारीही दिवसा आणि रात्री पडून मग उघडला. तेव्हापासून आता पाऊस नाही.

गेल्या मंगळवारी मुंबईची गाडी दिवसा नारा बाजता यावयाची ती रात्री दोन बाजता आली. बरणागावाजळ काही विघाड घाला होता असे ऐकते.

पहिले पृष्ठावर मलकापुरचे शाळेतील नाक्षिसाचा समारंभ लिहिला आहे तो वाचण्यास आझी सर्वास शिकारस करितो. रा. रा. हरि मेरेश्वर शेवडे तेथील मास्तर आपले विद्येच्या, हुशारीच्या व सध्द चालीच्या योगाने फार लोकप्रिय झाले आहेत. व रा. रा. बापुजी रंगनाथ आणि रा. रा. त्रिवकराव यशवंत तेथील अधिकारी विद्येच्या कार्या चांगले लक्ष्य देतात असे दिसून येते.

वर्तमानसार

वाईचे स्कूल मास्तर रा. रा. रघुनाथ बाबाजी वझे नाताळात पुण्याकडे गेले होते ते जर येऊन मरण पावले.

नवीन सिव्हिल प्रोसिजर बिल कायदा होऊन लवकरच बाहेर पडेल.

बडोद्याचे गायकवाड सरकार काशीस बगैरे गेले तिकडे ९०००० रुपये खर्च करण्याचा खांचा ठराव आहे.

बडोद्यास दमोई पासून पाण्याचा नळ आणण्या करिता २० लक्ष रुपयांचे सांगडाने झाले आहे.

हिंदुस्थानातील दुष्काळाचे भयंकर स्वरूप विलायतेत हिंदुस्थानचे स्टेट सेक्रेटरी आफिसांत गेल्या महिन्याच्या अखेरीस समजले व मग आनी तपशिलवार हकीकत वरचेवर कळवित जावी बगैरे लिहिले. पंजाबची लेफटिनेट गवर्नरी मोडून तेथे चीफ कमिशनरी करणार अशी बातमी आहे.

दिसैवरच्या पहिल्या आठवड्यांत जेव्हा आय पी रेलवेला ६७९०० रुपय झाले. हे

आम्हा मंगळपूर ता. ३१११७७ इ०

रा. रा. वऱ्हाडसमाचार कर्ते यांस:—
वि० वि० खाली लिहिलेल्या चार ओ

लश्करी खात्यातील ९० लेफ्टिनेंट कर्नलस या वर्ष अखेर नोकरां सोडण्याचा हुकूम झाल्याचे हिंदुस्थान सरकारचे ध्याशेटांत प्रसिद्ध झाले आहे.

सिमल्याजवळ महासु एथे एक मुलगा धडाने इतका काकडून गेला की तो मरण्याची पाळी आली !

कलकत्यातील ब्रह्मसमाजाचा वार्षिक उत्साह गेल्या आठवड्यापासून सुरू झाला.

मद्रासकडे एकाने आपला चार वर्षांचा पुतण्या एक रुपयास विकला. त्यावर मुकदमा होऊन खाला ३ महिने कैदेची शिक्षा झाली.

दक्षिणेंतील दंग्याच्या कमिशनचा रिपोर्ट.

सुमारे दोन वर्षांपूर्वी पुणे व नगर जिल्ह्यांतील शेतकरी लोकांनी आपल्या सावकारांविषयी कांहीं दंगा केल्यावरून रयतेने तसा दंगा करण्याची कारणे शोधून काढण्यासाठी लणून हिंदुस्थानसरकारने एक कमिशन नेमले हे सर्वास माहित असून त्या कमिशनचा रपोट अद्याप बाहेर येत नाही अशी जी लोकांची ओरड होती त्याप्रमाणे त्या रपोटाचा थोडथोडा भाग बाहेर येण्याची सुरुवात झाली आहे असे गेल्या गुरुवारच्या इंग्रजीपत्रावरून दिसते, त्या तारखेच्या पत्रांत त्या रपोटाचा जो थोडा भाग प्रसिद्ध झाला आहे तो वाचला झणजे रपोट करणारांचे कित्येक विचार फार चांगले आणि अवश्य अमलांत आणण्यासारखे आहेत हे पाहून आनंद वाटतो. कांहीं बाबतींत कमिशनरंचे एक मत न झाल्यामुळे त्यांनी आपापलीं मते वेगळीं दिलीं आहेत. पण तीं सर्व अद्याप बाहेर न आल्यामुळे त्याविषयी विचार करण्यास साधन नाही. तरी जो भाग बाहेर आला आहे व त्यांत जीं कारणे दिलीं आहेत त्यां विषयीच आज आपण थोडा विचार करूं. रयत फार दमित्री झाली असून त्यांच्या त्या स्थितीस (१) शेतकीची सुधारणा नसणे, (२) रयतेस लिहितां वाचतां न येणे, (३) मनुष्य संख्या वाढणे, (४) ठरलेला धारा घेण्याची सक्ती, (५) धारा एकदम वाढविणे, (६) दिवाणी कोर्टाची व्यवस्था, वगैरे कित्येक कारणे दिलीं असून त्यांवरून त्यांनीं उपायही सुचविले आहेत. पाठबंधाच्यार्ची कामे करून शेतकीची सुधारणा करावी असे ते लणतात. रयतेच्या अज्ञानपणामुळे सावकार लोक त्यांस फसवून भिकारी करतात हे खरे आहे, पण त्यांस ठरलेला धारा घेण्याची सक्ती, धारा वाढविणे व दिवाणी कोडतांची व्यवस्था हीं साध्यभूत झाल्यामुळे रयत फारच नागविली जात आहे. मुदतीचा कायदा व दिवाणी कोर्टे हीं रयतेच्या दरिद्रास इतकीं कारणभूत झालीं कीं, त्यांत सुधारणा झाल्यावाचून तेतांत आल्यां होणार नाही. दुऱ्या देवी काढण्याविषयी लोकांचे

रा वाढविण्याचा क्रम सुरू केला असता लणजे अर्थातच रयतेसही आपल्या शेतकीची हळू हळू सुधारणा करतां आली असती व त्यांस तो धारा इतका कठीण गेला नसता हे कमिशनचे लणणे बरेच सयुक्तिक आहे. आमच्या प्रमाणेच मद्रास इलाख्यांतही रयतवारी सुरू आहे पण ठरलेला सर्व धारा, पीक किती आले वगैरे न पहाता, सक्तीने वसूल करण्याची रीत ति कडे सुरू नाही. मद्रास इलाख्यांत पहाणी करून पिकाच्या मानाने २ पासून १० रुपये शेतकऱ्यापर्यंत सूट देण्याची रीत सुरू आहे व त्या योगे कधीं कधीं त्या इलाख्यांतील प्रजेस सालीना ४०००००००० रुपयेपर्यंत सूट मिळत असते. ही सुटीची रीत या इलाख्यांतही सुरू होईल तर कांहीं बरे होईल. मुदतीच्या कायद्याने वारंवार नवे नवे दस्तऐवज होण्याने रयत फार नागविली जाते हे तर ठरलेलेच आहे. दिवाणी कोर्टावरून कमिशनर लणतात की कोर्टाच्या हद्दी मोठाल्या असल्यामुळे पैसा व वेळ यांच्या खर्चाच्या कारणाने गरीब लोकांस कोर्टांत येऊन आपली तक्रार करतां येत नाही या कारितां कोर्टे फिरतीं राहून मोठाल्या गावीं, बाजारच्या दिवशीं व बाजारच्या ठिकाणीं नियमित मुदत कोर्टे करण्याचे ठरल्यास त्यांच्या योगाने रयतेचा वेळ व खर्च वाचून साक्षीदारांनीं खोऱ्या जबाब्या देण्यासही हरकत होईल आणि त्या त्या ठिकाणीं त्या त्या ठिकाणचा पाटीलही इन्साफ करण्यास ध्यावा. ही अशी व्यवस्था करून समाने वजावण्याची वगैरे फी थोडी कमा केली लणजे खेरोखरीच रयतेस फार सुख होण्याचा संभव आहे. खेड्यापाड्यांतले लोक दहा वीस कोसांवर कोर्टांत जाऊन जशा खोऱ्या जबाब्या देतात तशा ज्या त्या गावीं व भरबाजारांत आपल्या गावच्या सर्व लोकां देखत कधींही ते देणार नाहीत. सबब ही सूचना फार उत्तम असून पुढे असलेल्या विलांत तशी सुधारणा करणे अगदी जरूर आहे. पुणे व नगर या दंग्याच्या दोन्ही जिल्ह्यांतील दिवाणी कोडतांत बहुतेक दाने कर्जाचेच असतात आणि तेही बहुतेक शेपन्नास रुपयांच्या रकमांचेच असतात असे त्या जिल्ह्यांतील एक वर्षांचे आंकडे पुढे घेतले आहेत त्यावरून होते:—

एकंदर दावे	पैकीं कर्जाचे
नगर ९,००८	८,४४४
पुणे ७,९७८	७,४५७
यांत १०० रुपयांपासून २०० रुपयांपर्यंतच्या कर्जांचे किती व १०० रुपयांच्या आतील कर्जांचे किती दावे हे पाहू गेल्यास खालील आंकडे पुढे येतात:—	
कर्जाचे एकंदर दावे १०० पासून १००० चें	२०० पर्यंतचे आंतील
नगर ८४४४ १२१०	६५५३
पुणे ७४५७ १०८७	५७३५

यावरून काय होते ? बहुतेक दावे कर्जाचे व त्यांतील बहुतेक १०० रुपयांच्या आंतील रकमांचे असतात असे स्पष्ट सिद्ध होते व त्यावरूनच हीं सर्व कोर्टे आणि त्यांचे वादी हे त्या गरीब अडाणी प्रजेस बुडवीत आहेत असे लणवावे लागते. असो.

जहिरात

BANK OF BOMBAY
KHAMGAUM BRANCH.

खामगांव एथील मुंबई ब्यांकेची शाखा रुपये ५०० व ज्यास्त रकम नियमित मुदतीने अमानत ठेवण्यास तयार आहे. व यावरूनच्या शर्तीची माहिती खामगांव एथील ब्यांकेचे आफिसास अर्ज केला असतां मिळेल.

तारीख १४ माहे सप्तंबर १८७६ इसवी.

Harry H. Hynes.
Agent

जाहिरनामा

जाहिरनामा तमाम लोकांस कळविण्या कारितां प्रगट केला जातो जे, जिल्हे अकोले एथील अपकारीचा मक्ता सन १२८७ मुताबिक सन १८७७ १०८ इसवी सालावरून तारीख ३१ माहे जानेवारी सन १८७७ इसवी रोज बुधवार या दिवशीं अकोले एथे सदर स्टेशनांत दिपुटी कमिशनर साहेबांचे कचेरींत दिवसा अकरा वाजतां सुरू होईल.

गुदस्त सालाप्रमाणे यंदाही लिलाव पोलिस सरकलचे मानाने इंग्रजी दारू व एतदेशीय दारू, सिंदी व अफु, गांजा विषयुक्त पदार्थ अशाप्रकारचे निरनिराळे गुच्यांचे लिलाव होतील. लिलावाच्या शर्ती व दारूचीं ठिकाणे व अमली पदार्थांचीं दुकाने लावण्याचीं याजवद्दल जाहिरात लिलावाचे तारखेपूर्वी आठ दिवस अगोदर आमचे आफिसाबाहेर डकविली जाईल. कळावे. तारीख १२ माहे ज्यानेवारी सन १८७७ इसवी.

R. Hudleston
दिपुटी कमिशनर
जिल्हा अकोले.

नोटिसा.

नरसाजी व परशुराम वलद कल्याणसा कलांल रहाणार मौजे वडद प्रमाणे अकोले यांत खाली सही करणार याजकडून नोटिस देण्यांत येते की तुझावर आमचा हुकूमनामा होऊन पावणे तीन वर्षे होत आलीं अद्याप पावते रुपये पाठविले नाही लणून नोटिसीने कळवितो की १५ दिवसांचे आंत आमचे रुपयाचा निकाल करून टाकणे; नाही तर दरखास्त देण्यांत येईल. कळावे तारीख २१ जानेवारी सन १८७७ इसवी.

सही
विठोबा नागोजी कासार
दुकान दहिहांड
दस्तुर खुद

नोटिस.

उकडी वलद रुग्णाजी सिंदे रहाणार धाकली प्रमाणे पिंजर तालुके अकोले जिल्हा मजकूर यास नोटिस देणार विठोबा वलद लक्ष्मण पाटील रहाणार पातुर नंदापुर तालुके अकोले जिल्हे मजकूर नोटिस देतो ऐसा जे माहे सप्टेंबर सन १८७५ इसवी महिन्यांत तुझी खर्चासाठीं

हातउसणी रकम रुपये १०० शंभर घेऊन एक महिन्याचा करार केला होता त्या प्रमाणे आले नाहीत लणून मागणी केली असतां रुपये न पाठवितो रुपये आमचे पाशी आहेत व आमचे काम झाले लणजे लागलीच अमानत घेऊन येतो. आणि भरवसा नसल्यास जामीन ध्यावा लणून पत्र पाठविले आली भरवसा ठेवला असतां व तुमची सुमार तीन महिने वाट पाहिली असतांही रुपये घेऊन आला नाही लणून समक्ष मागणी केली तत्रापि देऊ लणूनच कळविले तरी अद्यापपर्यंत रुपये घेऊन आलां नाही करितां एकवार नोटिसीने कळवितो की ही नोटिस पात्र तांच नेलेले शंभर रुपये व त्यांचे लगायत मितीपासून आजपर्यंतचे दुहोत्राप्रमाणे व्याज अशी सर्व रकम घेऊन यावी किंवा पाठवावी. वर लिहिल्याप्रमाणे न केल्यास तुझावर योग्य कोर्टांत फिर्याद केली जाऊन नोटिसीचे खर्चासुध्यां रकम घेतली जाईल. कळावे तारीख २४ माहे ज्यानेवारी सन १८७७ इसवी.

(सही) विठोबा वलद लक्ष्मण पाटील
ल रहाणार पातुर नंदापुर
दस्तुर खुद.

नोटिस

एको वलद रामजी सोनार वरती मौजे दहीगाव तालुके मलकापुर यास खाली सही करणार याजकडून नोटिस देण्यांत येते की, आली तुझास तारीख ४ दिसेंबर सन १८७६ इसवी रोजी नोटिस दिली की, तुमचे तीर्थरूप रामजी वलद रुग्णाजी सोनार हे धर्मा वलद रंभाजी यास जामीन असोन त्याचा निकाल आपसांत करावा हे बरे आहे त्यावरून तुझी मनास वाटला तसा मजकूर लिहून तारीख १० माहे दिसेंबर सन १८७६ इसवी रोजी वऱ्हाडसमाचारांतून नोटिस दिली ती पहातां तुमचे लिहिणे अक्षरशः खोटे आहे असे खोटे लिहिण्याने तुमचे तीर्थरूप नामीनकीतून मुक्त होतात असे समजू नये. करण लोकांची चाल आहे की लोकांस बुडविण्याचे इराद्याने पाहिजे असे लिहून आपला वचाव करावा परंतु हा वचाव उपयोगी पडत नाही याजकरितां आणखी एकवार आपल्यास नोटिस देत आहे तर आपण ही नोटिस पाठवल्यापासून आठ दिवसांचे आंत आमचा निकाल करून द्यावा न दिल्यास तुझावर फिर्याद करून खर्चासुद्धां रुपये भरून घेतले जातील. व आपले नोटिसीत खोटे लिहून आमचे मनास त्रास दिलावरून फौजदारीतही तजवीज करूं हे खूप समजावे. कळावे. तारीख २५ माहे ज्यानेवारी सन १८७७ इसवी.

(सही) मारुती सुरजमल मारवाडी
दुकान खुमगाव तालुके
मलकापुर दस्तुर नारायण
दास मुखार.

हे पत्र अकोले एथे खेडराव बाळानी फडके यांचे वऱ्हाडसमाचार छा.छा. प्र.